

Ministerstvo životního prostředí

Odbor výkonu státní správy III
Resslova 1229/2a
500 02 Hradec Králové

Hradec Králové dne 3. června 2026
Č. j.: MZP/2026/230/557
Sp. zn.: ZN/MZP/2026/230/88

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy III (dále též jen „ministerstvo“) rozhodlo **o odvolání** dotčeného územního samosprávného celku **Statutární město Liberec** se sídlem **nám. Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec I, IČ: 00262978** (dále též jen „SML“) ze dne 13. 2. 2026 a **o odvolání** spolku **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu** se sídlem **Körnerova 219/2, 602 00 Brno, IČ: 67010041** (dále též jen „spolek DZ“), proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále též jen „krajský úřad“) č.j. KULK 4350/2026 ze dne 29. 1. 2026 (dále též jen „závěr ZŘ I“), kterým bylo podle ustanovení § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o EIA“) ve zjišťovacím řízení na základě oznámení podaného dne 12. 12. 2025 společností PERENA Liberec, s.r.o. se sídlem Kateřinská 3, 463 03 Stráž nad Nisou, IČ: 25005731 (dále též jen „společnost PERENA“ nebo „oznamovatel“) zastoupené na základě plné moci

rozhodnuto, že záměr „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních materiálů v areálu PERENA Liberec, s.r.o.“ (dále též jen „záměr“ nebo „recyklační centrum“) nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona o EIA takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje č.j. KULK 4350/2026 ze dne 29. 1. 2026 se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací k novému projednání**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad obdržel dne 14. 7. 2025 oznámení záměru „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních materiálů v areálu PERENA Liberec, s.r.o.“ z července 2025 (dále též jen „oznámení“) zpracované [redacted] odborná způsobilost ke zpracování dokumentace a posudku č.j. 19713/ENV/17 ze dne 10. 3. 2017 (dále též jen „zpracovatel oznámení“) se žádostí společnosti PERENA zastoupené na základě plné moci ze dne 2. 1. 2025 [redacted] o provedení zjišťovacího řízení podle ustanovení § 7 zákona o EIA.

Přílohou oznámení byly tyto podklady:

Stanovisko orgánu ochrany přírody (Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství) č.j. KULK 68252/2023 ze dne 2. 10. 2023 vydané dle ustanovení § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož posuzovaný záměr umístěný v k.ú. Krásná Studánka nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry významný negativní vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Současně

byl vyloučen významný negativní vliv záměru na předměty ochrany soustavy Natura 2000 a na její celistvost.

Hluková studie z června 2025 vypracovaná [redacted] spol. s r.o. Erbenova 146/10 460 08 Liberec 8 hodnotící vliv nových stacionárních zdrojů hluku a dopravy souvisejících s provozem recyklačního centra na dotčené chráněné venkovní prostory staveb v lokalitě Krásná Studánka.

Rozptylová studie ze dne 17. 6. 2025 hodnotící vliv záměru na kvalitu ovzduší zpracovaná [redacted] EkoMod, Gagarinova 779 460 07 Liberec 7, autorizovanou osobou pro výpočet rozptylových studií, číslo autorizace: 2358a/740/03 z 4. 8. 2003, prodlouženo dne 7.7.2008 rozhodnutím MŽP č.j. 2187/820/08/DK.

Výpočet bilance srážkových vod v areálu PERENA v k.ú. Krásná Studánka.

Krajský úřad posoudil obsah oznámení zpracovaného podle přílohy č. 3 k zákonu o EIA a dospěl k závěru, že oznámení splňuje všechny požadované náležitosti.

Podle zpracovatele oznámení je záměr „RECYKLAČNÍ DVŮR TRNOV“ podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona o EIA zařazen podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu do kategorie II, tj. mezi záměry vyžadující zjišťovací řízení. Záměr svým charakterem odpovídá bodu 56 „Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu 2500 t/rok“. Záměr má být umístěn v městě Liberec, v k.ú. Krásná Studánka na p.p.č. 199/1, 199/3, 199/7, 197/6, 216/1, 216/5, 216/7, st.p.č. 227, 217/1, 217/2, 219 a části 220.

Podle ustanovení § 3 písm. d) zákona o EIA vymezil krajský úřad Statutární město Liberec a Liberecký kraj (dále též jen „LK kraj“) jako dotčené územní samosprávné celky.

Podle ustanovení § 3 písm. e) zákona o EIA vymezil krajský úřad Magistrát města Liberec, a Krajskou hygienickou stanici Libereckého kraje se sídlem v Liberci (dále též jen „KHS“) jako dotčené správní orgány.

Přípisem č.j. KULK 42939/2025 ze dne 17. 7. 2025 (dále též jen „oznámení ZŘ“) krajský úřad podle ustanovení § 6 odst. 5 zákona o EIA zaslal dotčeným územním samosprávným celkům a dotčeným správním úřadům informaci o záměru a oznámil, že záměr podléhá zjišťovacímu řízení podle § 7 téhož zákona a zároveň jim zaslal oznámení s žádostí o vyjádření. Krajský úřad zajistil zveřejnění informace o oznámení záměru podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o EIA. Informace o oznámení byla vyvěšena dne 17. 7. 2025 na úřední desce Libereckého kraje a v informačním systému EIA pod kódem LBK 863. Podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona o EIA byl pro veřejnost, dotčenou veřejnost, dotčené správní orgány a dotčené územní samosprávné celky stanoven termín 18. 8. 2025 k zaslání písemného vyjádření k záměru.

V rámci zjišťovacího řízení obdržel krajský úřad vyjádření KHS č.j. KHSLB 18688/2025 ze dne 13. 8. 2025.

Dále krajský úřad obdržel vyjádření ostatních odborů krajského úřadu. Za veřejnost zaslala k záměru negativní vyjádření Místní komise Krásná Studánka (dále též jen „MK Krásná Studánka“ nebo „MK“) dopisem ze dne 3. 8. 2025 a pan [redacted] dopisem ze dne 8. 8. 2025.

Rozhodnutím č.j. KULK 50078/2025 ze dne 1. 9. 2025 (závěr zjišťovacího řízení) krajský úřad rozhodl, že záměr „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních odpadů“, který svým charakterem naplňuje kategorii II bodu 56 přílohy č. 1 k zákonu o EIA, nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a tudíž nepodléhá posouzení podle zákona o EIA.

Výroková část rozhodnutí obsahovala základní údaje o záměru podle ustanovení § 7 odst. 6 zákona o EIA a stručný popis technického a technologického řešení záměru.

V odůvodnění krajský úřad popsal průběh řízení, uvedl výčet podkladů, vyjádření a stanovisek, která obdržel podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona o EIA.

Krajský úřad konstatoval, že KHS posuzovala uvedený záměr z hlediska jeho souladu s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví a dospěla k závěru, že jej není třeba dále posuzovat podle zákona o EIA. KHS konstatovala, že po zhodnocení expozice obyvatel a za předpokladu aplikace navržených protihlukových opatření, tj. vyloučení současného provozu vyjmenovaných technologií záměru v areálu PERENA a sousedního areálu VARAN, realizace protihlukových stěn, dodržování harmonogramu dopravy a provozu v denní době, lze považovat záměr z hlediska zdravotních rizik za přijatelný.

Krajský úřad popsal vyjádření MK Krásná Studánka, v němž MK upozornila, že recyklační centrum je umístěno v přímé blízkosti bydlení rodinného typu, sousední pozemky jsou nabízeny k prodeji jako stavební a dle schválené územní studie je v blízkosti záměru počítáno s dětským hřištěm. MK upozornila, že užití suché metody recyklace může ohrožovat zdravotní stav obyvatel. MK položila otázku, zda dodržení hlukových limitů znamená rovněž splnění hygienických hlukových norem. MK uvedla, že dlouhodobé vystavení monotónnímu hlasitému hluku drtičky, který je spojen s mechanickými údery, vibracemi, třením a vysokofrekvenčním svištěním po dobu 8 hodin denně, může u dětí a dalších osob způsobovat stres, podrážděnost, únavu, poruchy spánku, snížení výkonnosti i kardiovaskulární problémy. Podle MK je množství skutečně zpracovaného materiálu prakticky nekontrolovatelné. Záměr MK vyhodnotila jako zdraví ohrožující.

K námitkám MK ohledně nevhodného umístění recyklačního centra krajský úřad uvedl, že od oznamovatele záměru obdržel stanovisko Magistrátu města Liberec, odboru územního plánování, č.j. UP/7110/214004/23/Ře – UPUP ze dne 11.10.2023 (dále též jen „vyjádření MML z roku 2023“), v němž je uvedeno, že: *„Předmětný záměr, centrum pro úpravu a recyklaci stavebních materiálů, je z hlediska funkčního využití v souladu s územním plánem Liberec“*.

Krajský úřad dále uvedl, že vyjádření MML z roku 2023 má z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí pouze informativní charakter a nemá vliv na vydané rozhodnutí - závěr zjišťovacího řízení, neboť s účinností od 1. 1. 2024 byla zákonem č. 149/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění zákona č. 465/2023 Sb., zrušena povinnost předkládat v rámci oznámení záměru vyjádření příslušného úřadu územního plánování k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace.

Při vypořádání námítky ohledně suchého procesu recyklace se krajský úřad odkázal na oznámení, v němž je uvedeno, že se nejedná o „suchý proces“, neboť bude prováděno skrápění míst s očekávanou zvýšenou prašností tak, jak je to legislativou požadováno, čímž bude zajištěno dodržení zákonných limitů.

K obavám z nedostatečné kontroly množství zpracovaného odpadu, krajský úřad uvedl, že bude vedena průběžná evidence odpadů dle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o odpadech“), tzn. že bude vedena způsobem, s četností záznamů a v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „vyhláška č. 273/2021 Sb.“). Dále bude vedena provozní evidence zdroje znečišťování ovzduší dle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o ochraně ovzduší“).

K možným negativním vlivům provozu záměru na lidské zdraví krajský úřad uvedl, že vlivy záměru jsou podrobně popsány ve zpracovaných a předložených dokumentech (hluková a rozptylová studie). Provoz zařízení je v oznámení navržen pouze v pracovní dny, čímž bude eliminována jakákoliv činnost o víkendu. KHS označila záměr za přijatelný.

Krajský úřad se dále zabýval vyjádřením p. [REDAKCE] který ve svém vyjádření uvedl, že pro činnost, která je záměrem posuzována, nejsou v území vytvořeny podmínky, zejména se jedná o kapacitní dopravní napojení záměru. Dále nesouhlasil ani s provozováním těžké mechanizace používané k drčení stavební suti a kameniva na plochách lehké výroby. Nepřípustné je podle p. [REDAKCE] využití odkryté technologie. Dále zpochybnil správnost hlukové studie a vyslovil obavu, že negativní účinky na kvalitu prostředí a pohodu bydlení i přes ochranná opatření překročí přípustné hygienické limity na sousedících plochách pro bydlení, sport, rekreaci a veřejné občanské vybavení. Požadoval proto posouzení záměru v rozsahu celého zákona, kdy by měl být záměr přepracován tak, že celá technologie bude umístěna v uzavřených a dostatečně zvukově izolovaných prostorách.

Při vypořádání námítky p. [REDAKCE] ohledně umístění záměru se krajský úřad opřel o vyjádření MML z roku 2023, v němž je uvedeno, že záměr je z hlediska funkčního využití v souladu s územním plánem Liberce. Dále odmítl pochybnosti o správnosti hlukové studie a účinnosti protihlukových opatření, neboť hlukovou studii kladně hodnotila KHS a jako příslušný orgán ochrany zdraví považuje navržená protihluková opatření za dostačující.

Krajský úřad citoval připomínky vznesené odbornými odbory. Z hlediska ochrany ovzduší se k záměru vyjádřil odbor životního prostředí, oddělení ochrany ovzduší a odpadů (dále též jen "OOO"). OOO upozornilo na rozpor při stanovení celkového emisního faktoru recyklační linky. V textu oznámení (str. 27 B.III.1 Emise do ovzduší) je uvedeno, že pro stanovení celkového emisního faktoru nebyl použit emisní faktor pro násyp materiálu do násypky drtiče, protože je materiál zvlhčován vodou přímo ve lžíci bagru. To je v rozporu s tabulkou č. 5 pro výpočet emisí tuhých znečišťujících látek (dále též jen „TZL“), která správně emisní faktor pro násyp materiálu zahrnuje stejně jako rozptylová studie, která s ním ve výpočtu počítá.

OOO upozornilo na rozdílné údaje o předpokládané povolené rychlosti po komunikacích v areálu, když jsou na různých místech oznámení uvedeny z důvodu omezení prašnosti různé rychlosti 10 km/h resp. 20 km/h a rozptylová studie uvádí rychlost 15 km/h. OOO uvedlo, že v současné době je povolena rychlost 15 km/h a lze souhlasit i s dalším snížením rychlosti na 10 km/h.

OOO komentovalo výsledky rozptylové studie, podle nichž může za trvajících mimořádně nepříznivých okolností teoreticky dojít k překračování hodnoty denního imisního limitu částic PM_{10} 50 $\mu g/m^3$, přičemž dle platné legislativy může být hodnota denního imisního limitu překročena 35 x v jednom kalendářním roce. Aktuálně není tato hodnota překračována. Podle OOO je možné krátkodobé navýšení imisních koncentrací PM_{10} , k němuž by mohlo docházet za nepříznivých rozptylových podmínek, zohlednit stanovením zvláštních podmínek provozu pro smogové situace v navazující změně povolení provozu vydaného podle zákona o ochraně ovzduší.

OOO konstatovalo, že manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m^2 je s účinností od 1. 3. 2025, stacionárním zdrojem znečišťování ovzduší uvedeným v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší pod kódem 12.1. K provozu tohoto zdroje je nutné povolení provozu vydané podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší. Tímto navazujícím povolením budou v souladu s vyhláškou č. 415/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „vyhláška č. 415/2012 Sb.“)

upraveny podmínky provozu ploch určených k manipulaci a skladování vstupních a výstupních materiálů v provozu recyklačních zařízení.

OOO vzneslo požadavek na upřesnění podmínky č. 26 z oznámení tak, že provoz zařízení bude probíhat v denních hodinách (7:00 – 16:00 h) pouze v pracovních dnech. Podle OOO má záměr potenciál obtěžovat nejbližší obytnou zástavbu, proto není žádoucí připustit jeho provoz ve dnech pracovního klidu.

OOO konstatovalo, že při zohlednění veškerých navrhovaných opatření o omezení prašnosti z provozu záměru a při dodržení legislativních požadavků vyplývajících ze zákona o ochraně ovzduší lze snížit vlivy provozu záměru tak, aby nebyly překračovány platné imisní limity. Z tohoto důvodu OOO nepožadovalo, aby byl záměr dále posuzován podle zákona o EIA.

K rozporu v maximálních rychlostech vozidel v areálu krajský úřad uvedl, že je aktuálně v provozním řádu uvedena max. rychlost vozidel v areálu 15 km/h jako opatření ke snížení prašnosti. Snížení rychlosti je podle krajského úřadu vždy přínosem z hlediska prevence prašnosti, proto se krajský úřad přiklání ke snížení rychlosti na 10 km/h v budoucnu schvalovaných provozních dokumentech.

K požadovanému upřesnění podmínky povolující provoz zařízení pouze v pracovních dnech krajský úřad uvedl, že dle oznámení (str. 9) a rozptylové studie bude provozní doba zařízení pouze v pracovní dny od 7 do 16 hodin, což není v souladu s podmínkou č. 26 kapitoly D.4 oznámení. Krajský úřad požádal o upřesnění doby provozu oznamovatele. Oprávněným zástupcem oznamovatele bylo přes e-mailovou korespondenci dne 28. 8. 2025 potvrzeno, že provozní doba zařízení bude pouze v pracovních dnech od 7 do 16 hodin.

Krajský úřad, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále též jen „OKPPCR“) ve svém vyjádření upozornil, že na str. 48–49 oznámení, v kapitole C.2.6 Architektonické a jiné kulturní památky, je zřejmě omylem uváděna historie obce Studánka, okr. Tachov, Plzeňský kraj. Krásná Studánka je součástí statutárního města Liberec. OKPPCR žádal, aby byly informace opraveny.

OKPPCR dále upozornil na chybnou informaci, že území leží mimo území archeologického zájmu ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „památkový zákon“). Dotčené území je územím s archeologickými nálezy a vlastníci jsou povinni postupovat v podle § 22 odst. 2 památkového zákona. OKPPCR požadoval, aby byla mylná informace opravena.

Z hlediska cestovního ruchu OKPPCR nevznesl žádné připomínky.

Krajský úřad konstatoval, že mylný geografický historický popis nemá na posouzení vlivu záměru na životní prostředí žádný vliv. Druhá připomínka se týkala zákonné povinnosti oznamovatele stanovené podle § 22 odst. 2 památkového zákona.

Krajský úřad, odbor regionálního rozvoje a evropských projektů (dále též jen „ORREP“) neměl k předloženému záměru připomínky.

V odůvodnění závěru ZŘ I krajský úřad konstatoval, že při svém rozhodování v rámci zjišťovacího řízení se řídil mimo jiné kritérii uvedenými v příloze č. 2 zákona o EIA, tj. posoudil charakteristiku záměru, umístění záměru a charakteristiku předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí.

Krajský úřad vzal při svém rozhodování v potaz také veškerá zmírňující a kompenzační opatření navržená v kapitole D.4 oznámení, respektive v kapitole B.1.6, i ostatní opatření uvedená v

oznámení, jejichž cílem je zmírnění či kompenzace negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Krajský úřad na základě všech zjištěných skutečností o zájmovém území a předmětném záměru dospěl k závěru, že při dodržení navržených opatření, případně dalších opatření, která vyplynou z vyjádření dotčených orgánů státní správy, lze považovat záměr z hlediska ovlivnění životního prostředí a zdraví obyvatel za akceptovatelný.

Závěr ZŘ I byl doručen veřejnou vyhláškou, tj. předmětné rozhodnutí bylo podle § 25 odst. 1 správního řádu vyvěšeno na úřední desce LK kraje dne 3. 9. 2025 a svěřeno dne 19. 9. 2025. Krajský úřad uvedl, že z hlediska platnosti doručení veřejnou vyhláškou je rozhodující vyvěšení na úřední desce LK kraje.

Krajský úřad dále požádal SML ve smyslu § 16 zákona o EIA o zveřejnění závěru ZŘ I na úřední desce.

Dne 16. 9. 2025 bylo krajskému úřadu doručeno odvolání SML. V písm. A. odvolání SML namítalo procesní pochybení krajského úřadu, který v rozporu s § 6 odst. 7 zákona o EIA nezaslal do 7 pracovních dnů kopii oznámení se žádostí o vyjádření SML, které je dotčeným samosprávným celkem. SML obdrželo až závěr ZŘ I, tudíž mu bylo znemožněno se k záměru vyjádřit.

SML nemohlo vyvěsit oznámení záměru na své úřední desce dle § 16 odst. 2 zákona o EIA, tudíž se k záměru nemohla vyjádřit veřejnost ani dotčená veřejnost a krajský úřad tak neměl pro své rozhodování všechny nezbytné podklady.

SML konstatovalo, že procesního pochybení krajského úřadu zkrátilo jeho práva i práva veřejnosti na řádné informování o záměru a o tom, kde je možné do dokumentace nahlížet.

V písm. B. odvolání SML pod body 1. až 10. uvedlo věcné důvody odvolání.

Ad 1. SML konstatovalo, že nebyl dostatečně zhodnocen vliv záměru na obyvatele, neboť nebyly zejména posouzeny dlouhodobé negativní vlivy vznikající činností záměru a ostatních činností provozovaných v lokalitě, kterým jsou obyvatelé vystaveni již cca 20 let, a které byly předmětem oprávněných stížností obyvatel.

Podle SML se oznámení v hodnocení vlivu na obyvatelstvo omezuje pouze na hlukovou a rozptylovou studii, ale nezabývá se dostatečně faktory pohody při provozu areálu a bezpečností obyvatel, zvláště dětí, v souvislosti s nárůstem těžké nákladní dopravy a techniky. Nový záměr může mít negativní účinky na kvalitu prostředí a pohodu bydlení, a i přes ochranná opatření mohou být překračovány přípustné hygienické limity.

Ad 2. SML uvedlo, že drcení a recyklace stavebních materiálů je obecně hlučným procesem a trvalým zdrojem prachu. Problémem není pouze vlastní prach při drcení a při manipulaci s materiálem, ale především jeho trvalá resuspenze, což rozptylová studie hodnotí jen okrajově. Není zohledněno, že v souvislosti s probíhajícími změnami klimatu přibývá počet suchých období a důležitost tohoto faktoru bude narůstat.

Ad 3. Podle SML ve skutečnosti nelze vyloučit přítomnost toxických látek ve zpracovávaných materiálech, jak uvádí zpracovatel oznámení. Obává se materiálů se zbytky azbestu, omítek nasáklých polychlorovanými bifenylly (PCB) apod., které se při drcení mohou uvolňovat s prachovými částicemi a mohou být vdechovány obyvateli. Pro ilustraci SML přiložilo fotodokumentaci, z níž je zřejmé, že jsou na předmětných pozemcích zásobníky, elektrozařízení apod.

Ad. 4 SML namítalo, že není omezen maximální počet dní provozu recyklačního centra, v oznámení je uvedeno pouze předpokládané využití centra 120 dní v roce.

Ad 5. Podle SML spadá umístěvaná technologie do skupiny odkrytých technologií, jejichž využití je na pozemcích záměru, které jsou územním plánem určeny jako lehká výroba, zcela vyloučeno.

Ad 6. SML upozornilo, že podle akustické studie, budou hygienické limity hluku dodrženy, pokud nebude souběžně provozováno plánované recyklační centrum a technologie umístěná v sousedním areálu VARAN. SML konstatovalo, že obě firmy jsou právně i provozně nezávislé a neexistuje žádný přímý mechanismus, jak jejich provoz koordinovat.

Ad 7. SML jako vlastník komunikace Řasnická, která z části prochází středem areálu a je využívána k jeho obsluze, upozornilo, že tato komunikace nevyhovuje kapacitně, šířkovým uspořádáním ani stavebně-technickým stavem ani pro provoz areálu v současné podobě. Již v současné době je ulicí Řasnická znemožněn bezpečný průjezd a průchod pro veřejnost do území za silnicí I/13. Tato skutečnost je v rozporu s textem oznámení, v němž je v kap. B.II.5 Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu uvedeno, že areál není veřejně přístupný.

Ad 8. SML namítalo, že nebylo provedeno modelování přenosu vibrací podloží k nejbližším obytným domům, k nimž bude docházet v souvislosti s provozem mobilního drtiče, třídiče, štěpkovače a pásových dopravníků na otevřených plochách.

Ad 9. SML upozornilo na nesoulad závěru ZŘ I, v němž je uvedeno, že v rámci změny využití areálu nejsou navrhovány žádné stavební práce vyjma realizace 6 protihlukových stěn, což je v rozporu s oznámením, které popisuje a zakresluje pouze 3 mobilní protihlukové stěny.

Ad 10. SML namítalo, že nebyla dostatečně bilančně zhodnocena kapacita nádrží sloužících ke skrápění.

Ad 11. Podle SML nebyla dokumentace řádně zpracována a posouzena v souladu s požadavky přílohy č. 4 zákona o EIA, neboť nezohlednila nebo se nedostatečně zabývala popsány oblastmi. SML navrhnulo, aby byla vrácena oznamovateli k přepracování nebo doplnění.

V závěru odvolání SML požadovalo, aby ministerstvo závěr ZŘ I změnilo tak, že záměr „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních materiálů“ podléhá posouzení podle zákona o EIA, eventuálně aby závěr ZŘ I zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

Dne 26. 9. 2025 bylo doručeno odvolání spolku DZ. Odvolací námítky byly uvedeny pod body 1. až 9.

Ad 1. Spolek DZ namítal, že nebyly vyhodnoceny synergické a kumulativní vlivy záměru (zejména hluková zátěž a kvalita ovzduší) se sousedním areálem Raúl Jüngling – VARAN (dále též jen „VARAN“). Krajský úřad podle spolku pochybil, když akceptoval tvrzení oznamovatele, že záměr nebude souběžně v provozu s technologiemi umístěnými v sousedním areálu VARAN.

Ad 2. Spolek DZ namítal, že byl v hlukové studii použit nesprávný hygienický hlukový limit pro dopravu. Podle spolku DZ byla přeložka silnice I/13 Stráž nad Nisou – Krásná Studánka (dominantní zdroj hluku v posuzovaném území) uvedena do provozu v 8/2013, proto se na ni vztahuje přísnější hlukový limit 60 dB pro denní dobu a 50 dB pro noční dobu a nikoli hlukový limit 68 dB pro denní dobu a 58 dB pro noční dobu určený pro komunikace povolené před 1. 1. 2001.

Podle spolku DZ by aplikace přísnějších hlukových limitů vedla k závěru, že realizací záměru dojde ke zhoršení stavu, při kterém již dnes dochází k překračování hlukových limitů.

Ad 3. Spolek DZ uvedl, že při měření hluku nebyla dodržena metodika, neboť

- nebyla zpracována varianta bez protihlukových opatření, jak ukládá Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí (Věstník MZ ČR, částka 11/2017 a částka 14/2023, příloha G; dále též jen „metodika měření a hodnocení hluku“).
- nebylo provedeno krátkodobé sčítání dopravy na přeložce silnice I/13 odpovídající metodickému návodu Ministerstva zdravotnictví – Věstník MZ ČR, částka 11/2017, příloha F – Sčítání vozidel a další náležitosti pro přepočet na roční průměr denních intenzit dopravy (RPDI), který stanovuje časy krátkodobého sčítání a to 7:00–11:00 a 13:00–17:00, případně delší úseky 8 h nebo 16 h.
- nebyl předložen protokol o měření hluku, který je povinným výstupem podle metodiky měření a hodnocení hluku. Hluková studie je bez tohoto podkladu podle spolku DZ nepřezkoumatelná.

Ad 4. Spolek DZ konstatoval, že kompenzační opatření navržená oznamovatelem ke snížení hlučnosti a prašnosti nejsou právně vymahatelná, tudíž není spolehlivě vyloučeno riziko významného vlivu záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Ad 5. Podle spolku DZ se krajský úřad odkazuje na vyjádření MML z roku 2023, podle něhož je záměr v souladu s územním plánem Liberce (dále též jen „ÚP“). Toto vyjádření však vychází ze stavu územně plánovací dokumentace k roku 2023 a nereflexuje skutečnost, že v roce 2024 byla pro dotčené území schválena nová územní studie „Krásná Studánka Územní studie ploch I – III“ (dále též jen „územní studie Krásná Studánka“), která byla odsouhlasena zastupitelstvem MML dne 12. 12. 2024.

Ad 6. Spolek DZ namítal, že krajský úřad nesprávně vypořádal připomínky veřejnosti, neboť

- nevypořádal námitku p. [REDAKCE], že záměr počítá s odkrytými technologiemi, které jsou podle regulativu F.2.4.9 ÚP v ploše „výroba lehká“ nepřipustné.
- nevypořádal námitku veřejnosti (MK Krásná Studánka), že posuzovaný záměr není vyhodnocen s ohledem na územní studii Krásná Studánka, podle níž mají být sportoviště s dětským hřištěm a nová obytná zástavba situovány blíže k záměru, než stávající zástavba. Dále nebyla vypořádána připomínka, že technologie záměru generuje vibrace.

Ad 7. Spolek DZ namítal, že nebyl posouzen vliv vibrací technologie ani možná kumulace těchto vibrací s vibracemi z těžké nákladní dopravy.

Ad 8. Spolek DZ konstatoval, že nebyl zhodnocen vliv záměru na životní prostředí a pohodu bydlení v souvislosti se stížnostmi obyvatel.

Ad 9. Podle spolku DZ byla nedostatečně posouzena dopravní infrastruktura z hlediska kapacity a bezpečnosti obyvatel a chodců.

Spolek DZ žádal, aby ministerstvo na základě výše uvedených důvodů závěr ZŘ I zrušilo a nařídilo posouzení záměru podle zákona o EIA v plném rozsahu.

Přípisem č.j. KULK 56961/2025 ze dne 8. 10. 2025 krajský úřad oznámil, že obdržel přiložené odvolání spolku DZ a odvolání SML. Obě odvolání zaslal oznamovateli, KHS, dotčené veřejnosti a dotčenému územnímu samosprávnému celku k případnému vyjádření.

K odvoláním se vyjádřil dne 17. 10. 2025 oznamovatel, který navrhoval, aby byla odvolání zamítnuta. KHS ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2025 konstatovala, že oznámení bylo zpracováno v souladu s legislativními požadavky ochrany zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací a ochrany veřejného zdraví.

Spisová složka byla dne 27. 10. 2025 postoupena ministerstvu. K podanému odvolání krajský úřad poskytl stanovisko č.j. KULK 57020/2024 ze dne 27. 10. 2025.

K namítanému procesnímu pochybení krajský úřad uvedl, že dokument oznámení zaslal omylem jinému samosprávnému celku, a to Městskému obvodu Vratislavice nad Nisou (dále též jen „MO Vratislavice“), který spadá pod SML, ale disponuje samostatnou datovou schránkou. MO Vratislavice oznámení záměru nepředal pro územní nepříslušnost dotčenému územně samosprávnému celku SML, ani neinformoval krajský úřad o chybném zaslání dle rozdělovníku. MO Vratislavice záměr zveřejnil na svých webových stránkách.

Krajský úřad připustil, že chybným zasláním oznámení prostřednictvím spisové služby nebylo SML umožněno, aby oznámení zveřejnilo a zaslalo k němu své vyjádření. Krajský úřad upozornil, že oznámení bylo zveřejněno na webových stránkách České informační agentury životního prostředí (dále též jen „CENIA“) pod kódem LBK863 a rovněž na úřední desce krajského úřadu ode dne 17. 7. 2025.

Krajský úřad se vyjádřil i k věcným důvodům odvolání SML i spolku DZ a konstatoval, že odvolací námitky byly vypořádány ve vyjádření oznamovatele a KHS. Krajský úřad konstatoval, že připomínky SML uvedené v odvolání by byly pravděpodobně uvedeny i ve vyjádření SML k oznámení záměru a na závěr ZŘ I by neměly zásadní vliv.

Ministerstvo ve věci rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutím č.j. MZP/2025/230/1833 ze dne 8. 12. 2025 (dále též jen „rozhodnutí ministerstva I“) tak, že závěr ZŘ I zrušilo a věc vrátilo k novému projednání. Rozhodnutí ministerstva I nabylo právní moci dne 8. 12. 2025.

Ministerstvo konstatovalo, že procesním pochybením krajského úřadu došlo ke zkrácení práva účastníka zjišťovacího řízení a části veřejnosti, neboť SML nemohlo zveřejnit oznámení na své úřední desce. Ministerstvo dospělo k závěru, že zveřejnění oznámení na úřední desce LK kraje a v informačním systému CENIA nepostačuje k naplnění povinnosti stanovené pro územní samosprávné celky v ustanovení § 16 odst. 2 zákona o EIA, neboť úřední deska SML existuje fyzicky jako tzv. digitální úřední deska a slouží občanům, kteří nemají přístup na internet. Tito občané se proto o oznámení nemohli dozvědět a nemohli se k němu ani vyjádřit.

Ministerstvo dospělo k závěru, že krajský úřad zatížil řízení vadou, která měla za následek nezákonnost závěru ZŘ I.

Ministerstvo v rozhodnutí o odvolání krajský úřad zavázalo, aby znovu provedl zjišťovací řízení počínaje řádným rozesláním oznámení v souladu s § 7 zákona o EIA. Krajský úřad byl povinen ověřit podklady předložené oznamovatelem zpracovatelům jednotlivých kapitol oznámení. Ministerstvo požadovalo, aby krajský úřad, pokud opětovně dospěje k závěru, že předložený záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a zdraví lidí, tento závěr řádně odůvodnil a zároveň vypořádal námitky uplatněné v doručených vyjádřeních.

Krajský úřad přípisem č.j. KULK 73471/2025 ze dne 15. 12. 2025 oznámil, že na základě rozhodnutí ministerstva I, kterým byl zrušen závěr ZŘ I a věc byla vrácena k novému projednání, zahajuje zjišťovací řízení – nové projednání záměru recyklační centrum, neboť obdržel doplněné oznámení záměru ze dne 12. 12. 2025.

Dále požádal SML a dotčené, věcně a místně příslušné úřady, aby ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění informace o záměru zaslaly svá vyjádření. Informace o záměru byla zveřejněna na úřední desce LK kraje dne 15. 12. 2025 a na úřední desce SML dne 16. 12. 2025.

Dokument byl rovněž zveřejněn na portálu CENIA pod kódem LBK878 (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_LBK878).

V rámci zjišťovacího řízení obdržel krajský úřad vyjádření KHS č.j. KHSLB 00698/2026 ze dne 14. 1. 2026, vyjádření Magistrátu města Liberec, odboru životního prostředí č.j. CJ MML 396542/25/02 ze dne 9. 1. 2026 a vyjádření SML č.j. MML 013887/26 ze dne 12. 1. 2026.

Dále krajský úřad obdržel vyjádření ostatních odborů krajského úřadu. Za veřejnost obdržel krajský úřad tato negativní vyjádření k záměru: vyjádření p. [REDAKCE] ze dne 5. 1. 2026, pana [REDAKCE] ze dne 7. 1. 2026, [REDAKCE] ze dne 10. 1. 2026, [REDAKCE] a vyjádření MK Krásná Studánka ze dne 13. 1. 2026.

Rozhodnutím č.j. KULK 4350/2026 ze dne 29. 1. 2026 (dále též jen „závěr ZŘ II“) krajský úřad rozhodl, že záměr „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních odpadů“, který svým charakterem naplňuje kategorii II bodu 56 přílohy č. 1 k zákonu o EIA „*Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu 2 500 t/rok*“, nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a tudíž nepodléhá posouzení podle zákona o EIA.

V odůvodnění krajský úřad popsal průběh řízení, uvedl výčet podkladů (s výjimkou doplněného oznámení ze dne 12. 12. 2025 se shodovaly s prvním podáním – viz str. 1 a 2 tohoto rozhodnutí), vyjádření a stanovisek, která obdržel podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona o EIA. Krajský úřad v odůvodnění dále komentoval došlá vyjádření takto:

KHS ve svém vyjádření ze dne 14. 1. 2026 KHS konstatovala, že za předpokladu, že budou dodržena navržená protihluková opatření, tj. nebudou souběžně provozovány vyjmenované technologie v areálu PERENY (drtič stavební sutí GIPOBAC, typ B 0960, třídič POWERSCREEN Warrior 800 a štěpkovač - drtič EuRec S 20.00 D) a v areálu VARAN (třídič Sandvik QE241, drtič Gasparin GI106CV a recyklační linka Bagela BA 10000), budou realizovány navržené protihlukové stěny, bude dodržován navržený harmonogram dopravy a provozu v denní době s omezením provozu vyjmenovaných technologických zařízení do 16 hodin, považuje KHS záměr z hlediska zdravotních rizik za přijatelný a nepožaduje jeho posouzení podle zákona o EIA.

Magistrát města Liberec, odbor životního prostředí ve svém vyjádření ze dne 9. 1. 2026 uvedl, že z hlediska ochrany přírody a krajiny, ochrany zemědělského půdního fondu, zájmů chráněných vodním zákonem, ochrany ovzduší a nakládání s odpady, nepožaduje posouzení záměru podle zákona o EIA.

SML ve svém vyjádření ze dne 12. 1. 2026 uvedlo, že požaduje posouzení záměru podle zákona o EIA. Podle SML byl nedostatečně zhodnocen vliv záměru na obyvatele, neboť nebyly posouzeny dlouhodobé negativní vlivy záměru a ostatních provozovaných činností. SML upozornilo, že stávající provoz areálu je opakovaně předmětem oprávněných stížností obyvatel na prach a nevhodnou manipulaci s odpady, které mohou obsahovat toxické složky (azbest, PCB apod.), v rozporu s provozním řádem. Oznámení se podle SML nezabývá dostatečně faktory pohody při provozu areálu a bezpečností obyvatel. Podle SML se posuzovatel záměru dostatečně neseznámil s faktickým stavem území. SML se obává, že za větrného počasí hrozí riziko roznášení prachu, má obavy zejména ze sekundární prašnosti, kterou rozptylová studie řeší jen okrajově. Není omezen max. počet dní provozu, je uveden pouze předpoklad využití technologie 120 dní v roce.

SML upozorňuje, že z hlediska územního plánu jsou na plochách lehké výroby odkryté technologie (drtič, třídič, štěpkovač) z využití přímo vyloučeny. SML namítá, že neexistuje žádný přímý kontrolní mechanismus, který by zamezil souběžnému provozu technologií v areálu PERENA a VARAN. SML jako vlastník komunikace ulice Řasnická konstatuje, že není kapacitně, konstrukčně, šířkovým uspořádáním a stavebně-technickým stavem uzpůsobena pro provoz plánovaného záměru. Areál není oplocen, tudíž není zabezpečen proti vstupu nepovolaných osob. SML uvádí, že používané stroje představují riziko přenosu vibrací. SML upozorňuje na nesoulad

v počtu plánovaných protihlukových stěn v různých částech oznámení. SML poukazuje na nedostatečné zhodnocení kapacity požárních nádrží z hlediska technologické vody, která má být použita ke skrápění.

Závěrem SML požaduje, aby krajský úřad posoudil relevantnost předložených podkladů, zejm. těch, které řeší hlukovou zátěž, zátěž vznikající vlivem dopravy a zátěž vznikající z provozu areálu (prach, hluk, pach apod.). Podle SML jsou předložené podklady nedostatečné, nevypovídají o plném rozsahu záměru a nejsou průkazné.

MK Krásná Studánka ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2026 uvádí, že hluková studie obsahuje vady, neboť neodpovídá metodám měření uvedeným v kapitole 4. Hlukové studie a požaduje nezávislé odborné ověření hlukové zátěže, případně doplnění posouzení jiným, na oznamovateli nezávislým, subjektem. MK znovu namítá, že při hodnocení hlukové zátěže z dopravy v denní době je chybně uplatněn hlukový limit 68 dB a požaduje, aby byl použit základní hygienický hlukový limit 60 dB, který je již v současnosti v některých referenčních bodech překračován.

MK Krásná Studánka zpochybňuje časové období (9:30 - 12:30h) pro krátkodobé sčítání dopravy a způsob měření hluku v nejbližší obytné zástavbě. MK upozorňuje, že nebyla vyhodnocena kumulativní hluková zátěž se sousedním areálem VARAN a nebyl předložen protokol z měření hluku. MK konstatuje, že navržená provozní a organizační opatření jsou popsána velmi obecně, bez jasných pravidel, takže nelze jejich dodržování spolehlivě kontrolovat, ani vymáhat. MK má za to, že by navržené protihlukové stěny měly podléhat stavebnímu řízení a měl by být nařízen zkušební provoz pro vyhodnocení účinnosti tohoto protihlukového opatření.

MK Krásná Studánka uvádí, že obdobný provoz v areálu byl po opakovaných stížnostech v minulosti předmětem šetření ombudsmana, a to z důvodů hluku a prašnosti, dopravní zátěže a zhoršené kvality života v dotčené lokalitě. MK upozorňuje, že záměr není hodnocen ve vztahu k aktuální podobě územního plánu (sportoviště s dětským hřištěm a nová obytná zástavba v bezprostřední blízkosti posuzovaného areálu). Oznámení se odvolává na neaktuální vyjádření MML z roku 2023 a nezohledňuje aktuálně platný územní plán, který vychází z koncepce nové územní studie „Krásná Studánka – plochy I – III.“ schválené zastupitelstvem města Liberec dne 12. 12. 2024.

MK Krásná Studánka s odkazem na přiloženou zprávu ombudsmana konstatuje, že územní plán sice připouští v dané lokalitě nakládání s odpady jako podmíněně přípustné využití, ale výslovně vylučuje likvidaci odpadů. Upozorňuje, že navrhované technologie jsou považovány za odkryté technologie, jejichž umístování není v plochách lehké výroby přípustné.

MK Krásná Studánka dále konstatuje, že v oznámení chybí vyhodnocení nároků na dopravní infrastrukturu a místní komunikace, ani jejich napojení nejsou kapacitně schopny zvládnout zvýšený provoz těžkých nákladních vozidel.

MK Krásná Studánka má pochybnost, že nebude přijímán materiál s obsahem toxických látek (azbest, PCB apod.), který bude dále upravován. Při následném drcení by se škodliviny mohly v podobě jemných prachových částic šířit do okolí. MK má za to, že bilance srážkových vod neřeší dostatečně potřebu vod pro skrápění, protože nádrže budou využity jako požární.

Závěrem MK Krásná Studánka konstatuje, že záměr bude mít významný vliv na životní prostředí a měl by podléhat posouzení podle zákona o EIA.

Stejné námítky byly uplatněny ve vyjádření [redacted] ze dne 10. 1. 2026, p. [redacted] ze dne 5. 1. 2026, p. [redacted] ze dne 7. 1. 2026 a [redacted] ze dne 13. 1. 2026, který navíc namítá disproporci mezi deklarovanou (20 000 t) a instalovanou (až 192 000 t) kapacitou

pro drcení a třídění a zpochybňuje účinnost opatření k omezení prašnosti, tzv. zavodnění materiálu ve lžíci nakladače.

Krajský úřad připomínky uplatněné ve vyjádřeních vypořádal takto:

K disproporci mezi deklarovanou a instalovanou kapacitou záměru krajský úřad uvedl, že rozhodující je maximální povolená kapacita zařízení, tj. 20 000 t/rok stavebních materiálů a odpadů a 12 000 t/rok dřevěných odpadů a materiálů. Je předpokládán provoz 120 dní v roce, celkem cca 100 provozních hodin, vždy v krátkém časovém úseku nebo jen několik dní.

K námitkám ohledně nedostatečně vyhodnoceného vlivu záměru na obyvatelstvo krajský úřad uvedl, že na základě rozptylové studie, která byla vypracována pro prachové částice PM₁₀ a PM_{2,5}, oxidy dusíku, benzen a benzo(a)pyren, které budou vznikat při provozu záměru, lze konstatovat, že imisní limity nebudou překročeny. Byly zjištěny nízké imisní příspěvky záměru k imisní situaci hodnocených látek, proto nemohou znamenat změnu zdravotních rizik pro obyvatelstvo v území. Z hlediska ovzduší není předpokládán významný vliv záměru na veřejné zdraví.

Dále se krajský úřad odkázal na kladné vyjádření KHS, podle něhož lze považovat záměr z hlediska zdravotních rizik za přijatelný.

K námitce ohledně nekontrolovatelného množství zpracovávaného odpadu krajský úřad uvedl, že bude vedena průběžná evidence odpadů dle § 94 odst. 1 a 2 zákona o odpadech, a to způsobem, s četností záznamů a v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů. Dále bude vedena provozní evidence zdroje znečišťování ovzduší dle § 17 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně ovzduší.

K námitce, že bude v nejbližší obytné zástavbě zhoršen faktor pohody krajský úřad uvedl, že může dojít k jeho zhoršení zvýšenou dopravou z hlediska hluku a prašnosti. Z provedených výpočtů ale vyplývá, že nebudou překročeny legislativní imisní ani hlukové limity. Veškeré negativní vlivy budou eliminovány navrženými opatřeními, popsány v hlukové a rozptylové studii, jejichž závěry jsou pro povolující úřad stěžejní.

K námitce, že nebyly zhodnoceny negativní synergické a kumulativní vlivy a souběžný provoz areálů PERENA a VARAN krajský úřad s odkazem na hlukovou studii uvedl, že hluk ze všech posuzovaných zdrojů hluku v rámci hodnoceného záměru (stacionární zdroje hluku a silniční doprava na veřejných pozemních komunikacích) současně v kumulaci s hlukem z provozu sousedního areálu VARAN, bude v souladu s požadovanými hygienickými limity hluku pro chráněný venkovní prostor staveb dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“). Významný vliv záměru na veřejné zdraví z hlediska hluku není předpokládán. Klíčová je v tomto smyslu závazná podmínka KHS, která vylučuje souběžný provoz vyjmenovaných technologií PERENY (drticí linka + třídič, štěpkovač) a VARANU (Gasparin GI106CV, třídiče Sandvik QE241 a recyklační linky Bagela BA 10000). Tím bude zároveň vyloučen možný souběh emisí tuhých znečišťujících látek z drcení a třídění odpadu v sousedních firmách. Podmínka provozování pouze jednoho provozu v jednom dni bude dále zahrnuta v provozních řádech obou zařízení, které budou schváleny v rámci navazujících řízení.

Z rozptylové studie vyplývá, že příspěvky záměru k imisní situaci hodnocených látek byly nízké a nemohou znamenat změnu zdravotních rizik pro obyvatelstvo v území. Významný vliv záměru na veřejné zdraví z hlediska ovzduší tedy není předpokládán.

Při vypořádání připomínek k vlivu dopravy, hluku a navržených protihlukových opatření krajský úřad vycházel z hlukové studie, která jako dominantní zdroje hluku v lokalitě uvádí dopravu po

komunikaci I/13 a sousední areál VARAN, provoz zdrojů v areálu PERENA a komunální hluk z obce. Zbytkový hluk tvoří vzdálený dopravní a komunální hluk. Ke zjištění stávající hlukové zátěže stacionárními zdroji hluku bylo provedeno měření hluku. Měření hluku vycházelo z předpokladu, že drtičí linka a štěpkovač v areálu PERENA ani technologie v areálu VARAN nejsou a nebudou v provozu souběžně.

Měření bylo provedeno na třech měřicích místech, kdy měřicí místo MM1 bylo situováno ve venkovním prostoru na východní hranici pozemku p.č. 199/2, k.ú. Krásná Studánka (areál VARAN) ve směru k západní fasádě objektu č.p. 314 v ul. Novoveská. Další měřicí místa MM2 a MM3 byla situována ve venkovním prostoru uvnitř areálu PERENA, na pozemku p.č. 199/1 k.ú. Krásná Studánka v blízkosti zdroje hluku. Byla stanovena ekvivalentní hladina hluku z provozu drtičí linky (drtiče Gipobac typ B 0960 + třídiče Powerscreen Warrior 800 vč. kolového nakladače Doosan) a provozu zařízení na zpracování dřeva – štěpkovač EuRec S 20.00 D (vč. kolového nakladače Doosan a Kubota), umístěných na ploše areálu společnosti. V areálu probíhala recyklace různých typů stavebních odpadů.

V rámci areálu VARAN byl měřen hluk (měřicí místo MM1) z provozu drtiče Gasparin GI106CV, třídiče Sandvik QE241 a recyklační linky Bagela BA 10000 (včetně kolových nakladačů). V areálu probíhala drčení a třídění asfaltu a jeho recyklace. Předložené oznámení konstatuje, že v areálu VARAN nejsou zdroje v provozu souběžně. Každý ze zdrojů pracuje max. 6 hodin v rámci denní pracovní doby. Měření bylo provedeno ve třech měřicích dnech vždy ve venkovním prostoru na východní hranici pozemku areálu VARAN, ve směru k západní fasádě objektu č.p. 314 v ul. Novoveská.

K připomínce směřujícím proti hlukové studii krajský úřad uvedl, že hluková studie hodnotila hlukovou zátěž v 40 referenčních bodech představujících chráněný venkovní prostor staveb stávající obytné zástavby zájmové lokality. Z výsledků hlukové studie vyplývá, že hluk ze všech posuzovaných zdrojů hluku v rámci hodnoceného záměru (stacionární zdroje hluku a doprava na veřejných pozemních komunikacích) při současné kumulaci s hlukem z provozu dopravy sousedního areálu VARAN nebude překračovat hygienický limit hluku v denní době pro chráněný venkovní prostor staveb stanovený zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon č. 258/2000 Sb.“), ve spojení s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., za předpokladu, že budou realizována protihluková opatření v podobě realizace protihlukových stěn, bude dodržován harmonogram dopravních tras uvedených v předložené hlukové studii a bude vyloučen souběh provozu hlučné technologie provozoven PERENA a VARAN.

K připomínce že není zřejmé, v jakém provozním režimu byla zařízení při měření hluku, krajský úřad uvedl, že frakce, které se zpracovávaly, jsou dokumentovány na fotografiích a technologická zařízení jsou v hlukové studii popsána.

K připomínce, že byl při hodnocení dopravy pro denní dobu chybně použit hygienický limit hluku 68 dB, krajský úřad uvedl, že byl tento limit použit správně, neboť příspěvek hluku z provozu silniční dopravy na pozemní komunikaci I/13 není v kontrolních bodech převažující, z tohoto důvodu se dle přílohy č. 3 část A nařízení vlády č. 272/2011 Sb. uplatňuje vyšší hygienický limit pro stávající komunikace (ul. Řasnická, Dětrichovická, Jindřichovická).

K připomínce, že sčítání dopravy bylo provedeno v nestandardní časy, krajský úřad uvedl, že sčítání dopravy bylo jen kalibrační a sloužilo k ověření 3D akustického modelu. Primárně nesloužilo k suplování známých dat z celorepublikového sčítání dopravy u silnice I/13. Intenzita dopravy ze sčítání ŘSD přepočtené na RPDÍ v roce 2025 na komunikaci Dětrichovická ve sčítacím

úseku 4 – 4800, činila v denní době 79 osobních aut a 9 nákladních aut (včetně souprav) a v noční době 11 osobních aut a 1 nákladní auto.

K připomínce, že nebyl předložen protokol z měření hluku, krajský úřad sdělil, že v rámci procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí není tento podklad povinný. Podle krajského úřadu je z hlediska postižení dlouhodobého vlivu zdrojů hluku vhodnější hluková studie zahrnující vstupní akustické parametry jednotlivých zdrojů hluku (největší expozice). V posuzovaném případě je navíc žádoucí, protože dochází ke kombinaci zdrojů hluku. Provedené měření hluku bylo zaměřené na ověření vstupních akustických parametrů a tím zpřesnění všech vstupních dat do hlukové studie. Běžně jsou užívána laboratorní data nebo data z katalogových listů technologie a data ze sčítání dopravy ŘSD nebo jiného sčítání bez vstupní kalibrace hlukového modelu.

Krajský úřad dále uvedl, že v případě nového záměru nebo změny záměru, která může vést k ovlivnění hlukové expozice v okolí obecně platí, že provozovatel zajistí provedení měření hladin akustického tlaku v chráněném venkovním prostoru staveb případně v chráněném venkovním prostoru. Výsledky měření poté předkládá ke zhodnocení KHS.

K připomínce týkající se nedostatečně posouzené dopravy krajský úřad uvedl, že hluková studie hodnotí maximální situaci dopravy, což není standardní stav. Tím dokládá splnění hygienického limitu hluku při maximálním provozu.

K namítané ignoraci budoucího stavu území krajský úřad uvedl, že hluková studie vychází ze současného stavu území a řeší aktuální kapacitu území. V případě, že budou do území umísťovány další stavby, musí investoři pracovat s v té době aktuální hlukovou zátěží.

K připomínce směřující k nezahrnutí nakladače Best LOCUST L 903 do hlukové studie, krajský úřad uvedl, že byly do hlukové studie zvoleny akusticky podstatně výraznější nakladače. Nakladač Locust L903 je menší, kompaktní, smykem řízený nakladač vhodný pro manévrování ve stísněných prostorech s vysokou bezpečností a dobrou viditelností, oproti tomu zmiňovaný nakladač Doosan DL200 je podstatně větší, těžší kolový nakladač s vyšším výkonem a objemem lžice a je určený pro náročné nakládací práce.

K připomínce, že nebyla zhodnocena problematika vibrací, krajský úřad uvedl, že dle předloženého oznámení a vyjádření KHS nebudou provozované činnosti (stroje, nářadí) zdrojem vibrací, které by přesáhly hranice areálu.

K obavám z provozu o víkendech a státních svátcích krajský úřad uvedl, že podle oznámení je provoz omezen pouze na všední dny, což by mělo být jednoznačně uvedeno i v budoucnu schválených provozních dokumentech. Co se týká hygienického limitu hluku u stacionárních zdrojů hluku, ten je stanoven bez ohledu na víkendy a je upraven odlišně pro denní a noční dobu, nikoliv dle dnů v týdnu.

K připomínce, že není uveden počet obyvatel zasažených záměrem, krajský úřad konstatoval, že konkrétní počet obyvatel nehraje pro posouzení expozice hlukem roli, vždy se posuzuje maximálně expozice v nejexponovanějším místě a v nejbližším chráněném venkovním prostoru. Všechna ostatní místa již mají zátěž nižší, a tudíž i dopad na zdraví nižší.

K připomínce, že nebyla při měření hluku dodržena metodika měření a hodnocení hluku, krajský úřad citoval § 30 zákona č. 258/2000 Sb. z něhož vyplývá, že správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace, provozovatel provozovny a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk (dále jen „zdroje hluku nebo vibrací“), jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní

prostory staveb a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby. Splnění povinnosti k ochraně před hlukem z provozu na pozemních komunikacích nebo dráhách v chráněném venkovním prostoru stavby se považuje rovněž za splnění této povinnosti v chráněném vnitřním prostoru stavby.

K obavám z možného obsahu toxických látek ve zpracovávaném materiálu krajský úřad uvedl, že veškeré vstupní materiály a odpady nebudou kontaminované nebezpečnými látkami, jako jsou např. ropné látky, azbest apod. a drceny nebudou odpady kategorie „N“ – nebezpečný odpad.

K obavám z nadměrné prašnosti krajský úřad s odkazem na oznámení uvedl výčet opatření k omezení sekundární prašnosti. Zařízení třídiče a drtiče bude vybaveno integrovaným zařízením pro skrápění materiálu – jedná se o zásobník na vodu nebo připojení na zdroj vody, čerpadlo, kohouty a spojky a mlžící trysky, které vytvářejí vodní clonu a zvlhčují tak drcený a tříděný materiál. Trysky jsou umístěny na několika místech zařízení, včetně dopravníků. V případě nefunkčního systému skrápění nebo nedostatku vody nebude možné drcení provádět. V případě nedostatečné účinnosti integrovaných zařízení drtiče/třídiče bude využito mobilní postřikovací zařízení. Sklárky kameniva budou skrápěny ručně. Skrápěny budou i pojezdové plochy v areálu, pohyb vozidel bude omezen na minimální rychlost pro snížení sekundární prašnosti (dle vyjádření orgánu ochrany ovzduší byla doporučena max. rychlost 15 km/h). Provozovatel zajistí provádění úklidu příjezdových komunikací do lokality provozu zdrojů a v období bez dešťových srážek také skrápění komunikací v lokalitě provozu zdrojů a provádění úklidu prostor pod dopravními pásy a v okolí zdrojů. Vozidla navážející a odvázející materiál budou v případě menších frakcí zaplachtována, atd.

Krajský úřad v souvislosti s prašností připustil, že za trvajících mimořádně nepříznivých okolností může teoreticky dojít k překračování hodnoty denního imisního limitu PM_{10} $50 \mu g/m^3$. Podle výpočtu by k tomu mohlo dojít však jen zcela výjimečně, přičemž podle platné legislativy lze tento imisní limit překročit 35x v jednom kalendářním roce a imisní limit se stále považuje za splněný. Aktuálně k překračování hodnoty imisního limitu PM_{10} $50 \mu g/m^3$ v lokalitě s dostatečnou rezervou vůbec nedochází. Nicméně vzhledem k možným vyšším imisním koncentracím PM_{10} , ke kterým by mohlo krátkodobě vlivem provozu záměru docházet za nepříznivých rozptylových podmínek, budou v rámci navazující změny povolení provozu vydávané podle zákona o ochraně ovzduší stanoveny zvláštní podmínky provozu pro smogové situace. Situace je podle krajského úřadu řešitelná v rámci stávajících správních procesů.

K připomínce k bilanci srážkových vod, využití požárních nádrží a skrápění uplatněných Ing. Lankem krajský úřad uvedl, že při místním šetření ověřil, že v areálu jsou dvě nádrže, které dříve sloužily jako požární, ale v rámci předmětného záměru budou sloužit k jímání dešťové vody i pro technologické účely. K namítané technické neúčinnosti nestandardní metody zavodnění materiálu ve lžíci nakladače krajský úřad uvedl, že se nabízí použití účinnější metody spočívající v instalaci vysokotlaké mlžící trysky přímo na vstupu do drtiče, která vytváří vodní mlhu, a tak váže prachové částice ve vzduchu. Tuto metodu by oznamovatel mohl zvážit, neboť je uvedena v oznámení jako provozní opatření.

K připomínce, že budou při aplikaci skrápění vznikat odpadní vody krajský úřad konstatoval, že při správném technologickém postupu, by neměly odpadní vody vznikat vůbec. Skrápění a mlžení musí být regulováno, aby nevznikal kal nebo bláto.

K připomínce týkající se přístupnosti areálu krajský úřad sdělil, že areál je oplocen jen zčásti, ze zadní strany směrem k rychlostní komunikaci je „břeh“ a částečně protihlukové stěny. Kompletní oplocení areálu může být zváženo v rámci navazujícího stavebního řízení. V

současnosti je celý areál pod kamerovým systémem a je střežen ostrahou po celých 24 hodin, čímž jsou prostory dostatečně a přiměřeně ochráněny před vniknutím nepovolaných osob.

K předložené závěrečné zprávě ombudsmana ze dne 4. 1. 2010 krajský úřad uvedl, že jeho šetření nebylo důvodem k uložení opatření podle zákona o veřejném ochránci práv. Řízení bylo vedeno před 16 lety na základě stížnosti ze dne 26. 3. 2008 na hlučnost a prašnost provozu sběrného dvora spol. PERENA, a to při zpracování stavební suti a drcení okenních rámců. Další stížnost byla namířena na obtěžující provoz v areálu bývalého státního statku firem PERENA a VARAN. Krajský úřad z vyjádření ombudsmana dovodil, že vzhledem k tomu, že byla vydána příslušná rozhodnutí dle zákona o odpadech a ochraně veřejného zdraví, nelze provozovanou činnost označit za nepřipustnou.

K namítané nekonkrétnosti a nevymahatelnosti navržených opatření krajský úřad sdělil, že prevence nebo vyloučení nepříznivých vlivů vyplývá zejména z dodržování platných zákonů, norem, předpisů a povolovacích rozhodnutí. Pro fázi přípravy, realizace a provozu záměru byly stanoveny podmínky k prevenci, vyloučení a snížení nepříznivých vlivů záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví. Realizace záměru nebude spojena se stavební činností, kromě vybudování navrhovaných protihlukových stěn. Pro provoz záměru bylo v dokumentu oznámení navrženo 33 konkrétních opatření, která jsou součástí záměru a s ohledem na ně byl záměr posuzován v zjišťovacím řízení. Tato opatření budou přeformulována jako závazné podmínky provozu tak, aby byla kontrolovatelná, a to v navazujících řízeních. Vymahatelnost v budoucnu stanovených, kontrolovatelných závazných podmínek provozu bude v kompetenci kontrolních orgánů ochrany životního prostředí (ČIŽP) a ochrany veřejného zdraví (KHS), které mohou za porušení předpisů ukládat sankce, či opatření k nápravě a v krajním případě zastavit provoz.

K připomínce, že není respektován územní plán a využití plochy lehké výroby krajský úřad s odkazem na vyjádření MML z roku 2023 uvedl, že recyklační centrum je z hlediska funkčního využití v souladu s územním plánem. Toto stanovisko má pouze informativní charakter, neboť s účinností od 1. 1. 2024 byla zákonem č. 149/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění zákona č. 465/2023 Sb., zrušena povinnost předkládat v rámci oznámení záměru vyjádření příslušného úřadu územního plánování k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace. Povolení záměru z hlediska území je plně v kompetenci příslušného úřadu, kterým je Magistrát města Liberec. Posouzení z hlediska územního plánu tedy není pro proces posuzování vlivů na životní prostředí důležité, ale je podstatné v následných řízeních, která budou záměr povolovat. Rozhodnutí – závěr ZŘ II není povolujícím rozhodnutím.

Krajský úřad dále uvedl, že akceptoval rozhodnutí ministerstva, aby ověřil a posoudil podklady v dokumentu oznámení, a dne 19. 1. 2026 provedl místní šetření v areálu PERENA a jeho okolí, a to i přes skutečnost, že krajskému úřadu byl stav území v areálu a jeho okolí znám již z dřívější doby. V rámci místního šetření byl rovněž pořízen fotografický záznam. Na základě tohoto šetření krajský úřad konstatuje, že se obeznámil s prostory v areálu i jeho okolí a byl seznámen i s dalšími záměry oznamovatele, včetně sportovního a dětského areálu . Posuzovatel si rovněž prohlédl umístění nejbližší obytné zástavby a konstatuje, že umístění připravovaného záměru bude od obytných budov chráněno protihlukovými stěnami a mezi záměrem směrem k nejbližší zástavbě je umístěna stávající budova, která bude sloužit jako administrativní, a která blízkou obytnou zástavbu od záměru významně odcloní. Dle sdělení oznamovatele bude dále provedena výsadba zeleně, která rovněž přispěje ke zvýšení ochrany před negativními účinky hluku a ke snížení prašnosti.

Krajský úřad dále popsal vyjádření oddělení ochrany ovzduší a odpadů krajského úřadu, které se shodovalo s vyjádřením popsaným na str. 4 a 5, stejně jako vypořádání připomínek tamtéž.

Krajský úřad popsal vyjádření Krajského úřadu, odboru silničního hospodářství (dále též jen „OSH“), které obdržel dne 19. 1. 2026, tj. po zákonném termínu, lhůta k vyjádření uplynula dne 14. 1. 2026.

K připomínce OSH uvedl, že se OSH vyjádřil k původnímu dokumentu oznámení z května 2024 a nikoliv k aktuální podobě dokumentu oznámení, který se od toho původního liší.

Připomínky OSH ke str. 24 - 27 dokumentu oznámení a ke str. 5 - 8 hlukové studie nejsou aktuální, neboť dokumenty byly přepracovány a předloženy v aktualizované podobě, které uvedené připomínky akceptují.

Krajský úřad k pochybnostem o kapacitě záměru konstatoval, že oznámení uvažuje celkovou konečnou kapacitu po realizaci záměru. K připomínce týkající se přístupových komunikací krajský úřad uvedl, že předmětem zjišťovacího řízení není hodnocení parametrů komunikací z hlediska stavebních/dopravních norem.

V další části odůvodnění závěru ZŘ II se krajský úřad zabýval charakteristikou záměru, umístěním záměru a charakteristikou předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí, konkrétně vlivem záměru

- na obyvatelstvo, včetně sociálně ekonomických vlivů,
- na ovzduší a klima,
- na povrchové a podzemní vody,
- na půdu, horninové prostředí a přírodní zdroje,
- na hluk a dopravu,
- na přírodu, krajinu, floru, faunu a ekosystémy,
- na hmotný majetek a kulturní památky,
- z hlediska významných nepříznivých vlivů přesahujících státní hranice.

Krajský úřad uvedl, že při svém rozhodování vzal v potaz veškerá zmírňující a kompenzační opatření navržená v kapitole D.4 dokumentu oznámení, resp. v kapitole B.1.6, i ostatní opatření uvedená v dokumentu oznámení, jejichž cílem je zmírnění či kompenzace negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Závěrem konstatoval, že na základě všech zjištěných skutečností o zájmovém území a předmětném záměru lze při dodržení navržených opatření, případně dalších opatření, která vyplynou z vyjádření dotčených orgánů státní správy, považovat záměr z hlediska ovlivnění životního prostředí a zdraví obyvatel za akceptovatelný.

Závěr ZŘ II byl doručen veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 1 správního řádu, tj. byl zveřejněn na úřední desce LK kraje dne 30. 1. 2026 a sejmut dne 2. 3. 2026. Na úřední desce SML byl závěr ZŘ II vyvěšen dne 30. 1. 2026 a sejmut dne 17. 2. 2026.

Dne 13. 2. 2026 bylo krajskému úřadu doručeno odvolání SML (dále též jen „odvolatel I“). Odvolání obsahuje tyto námitky:

Ad 1) Nedostatečné zhodnocení vlivu na obyvatele

SML namítá, že se krajský úřad řádně nevypořádal s jeho námitkami k nedostatečnému komplexnímu zhodnocení dopadů záměru na obyvatele. Není vyčíslen konkrétní počet obyvatel ovlivněných záměrem, a to nejen vlastní úpravou materiálu, ale i těžkou nákladní dopravou. Předložená hluková a rozptylová studie podle SML nezohledňují faktory pohody v souvislosti

s provozem areálu ani bezpečnost obyvatel v souvislosti s nárůstem těžké nákladní dopravy a pohybem techniky.

SML konstatuje, že oznamovatel v kapitole D.1.1 oznámení připouští, že faktor pohody obyvatel může být v nejbližší obytné zástavbě z hlediska hluku a prašnosti zhoršen zvýšenou dopravou s tím, že veškeré vlivy budou eliminovány navrženými opatřeními.

Konkrétní opatření v souvislosti s navýšením dopravní zátěže nejsou uvedena, i když je ulice Jindřichovická (Trasa A podle hlukové studie) určena jak pro příjezd do areálu pro recyklaci asfaltu f. Raúl Jüngling – Varan, tak jako jedna z přístupových tras k záměru. Podle SML krajský úřad námitky vypořádal nedostatečně pouze odkazem na rozptylovou studii a konstatováním, že záměr bude provozován pouze v denní době. SML požaduje komplexní vypořádání problematiky vlivu zvýšené dopravy na obyvatele zejména u příjezdových komunikací a s ohledem na možné dopady na bezpečnost obyvatel a chodců.

SML namítá, že se krajský úřad v souvislosti s provozem záměru nevyjádřil k jeho obavám z klimatické změny, která je spojena s většími extrémy teplot a delším suchým obdobím.

SML namítá, že se krajský úřad nedostatečně vypořádal s jeho připomínkami k možnému obsahu toxických složek v drceném materiálu. Krajský úřad nijak nekomentoval důkazní fotografie, z nichž je zřejmé, že se mezi odpadem nacházejí použité velké elektrospotřebiče. Vyjádření krajského úřadu, že veškeré vstupní materiály a odpady nebudou kontaminovány nebezpečnými látkami, a že nebezpečné odpady kategorie N nebudou drceny, není podle SML dostatečné, protože se nevyjadřuje přímo k důkaznímu materiálu.

SML konstatuje, že se krajský úřad dostatečně nevypořádal s problematikou protipožárních nádrží, neboť z jeho vyjádření není zřejmé, jaké množství dešťové vody bude použito ke skrápění a jaké množství bude ponecháno jako rezerva.

Podle SML nebyla krajským úřadem vypořádána připomínka, že nebyl zhodnocen vliv záložních/odkládacích deponií 4, 5 a 6 na otevřeném prostranství (pozemek p.č. 217/1, 217/2, 219 a částečně pozemek p.č. 220 v k.ú. Krásná Studánka).

Ad 2) Kumulace vlivu záměru a vlivu areálu VARAN

SML namítá, že nebyla vypořádána jeho námitka k předpokládanému nesouběžnému provozu technologií VARAN a PERENA, kterým má být zajištěno dodržení hlukových limitů. SML považuje navržená opatření za právně nevymahatelná.

SML se odkazuje na hlukovou studii, podle níž je dominantními zdroji hluku v lokalitě silniční doprava po komunikaci I/13 a sousední areál VARAN, přičemž v době měření byly zdroje hluku v areálu VARAN vypnuty. Nebyl tak zhodnocen souběh obou technologií a dopravy.

SML namítá, že podle oznámení jsou protihlukové stěny navrženy jen směrem k areálu VARAN a komunikace I/13 a nikoli směrem k nejbližší obytné zástavbě, tudíž nelze akceptovat tvrzení, že by protihlukové stěny měly snížit imisi hluku ve směru k okolní obytné zástavbě.

SML nesouhlasí s tvrzením krajského úřadu, že opatření zakazující souběžný provoz areálů PERENA a VARAN budou přeformulována v navazujících řízeních, neboť na oznámení nenavazuje žádné řízení týkající se areálu VARAN. Oznámení a jeho podklady, by podle SML mělo podrobně zhodnotit možný souběh emisí tuhých znečišťujících látek z drcení a třídění odpadu v těchto dvou areálech.

Ad 3) Doprava

SML rozporuje tvrzení oznamovatele, že areál není veřejně přístupný, neboť se záměr nachází na obou stranách komunikace ulice Řasnická ve vlastnictví SML. Tato komunikace není kapacitně, konstrukčně, šířkovým uspořádáním a stavebně-technickým stavem uzpůsobena ani pro provoz současného areálu. Podle SML měl krajský úřad zhodnotit, zda místní komunikace Jindřichovická, Řasnická a Dětrichovická a jejich napojení na silnici I/13 jsou schopny kapacitně a bezpečnostně unést navýšenou dopravní zátěž těžkými nákladními vozidly. V této souvislosti ani z oznámení ani ze závěru ZŘ II (str. 3) nevyplývá, jakým způsobem má být zajištěno rozložení dopravní zátěže generované záměrem a areálem VARAN do jednotlivých tras a komunikací, jak předpokládá oznámení (na str. 25 a 26).

Ad 4) Vibrace

SML považuje za nedostatečně odůvodněné konstatování, že použité technologie nebudou zdrojem vibrací o hygienicky významných intenzitách a účinky strojů nepřesáhnou hranice areálu, neboť nebyla provedena žádná měření ani modelování přenosu vibrací podloží. Podle SML jsou obytné domy relativně blízko, tudíž existuje reálné riziko přenosu vibrací.

SML má za to, že dokumentace k záměru nebyla zpracována v souladu s požadavky přílohy č. 4 k zákonu o EIA a měla by být podle § 8 odst. 4 téhož zákona vrácena k přepracování nebo doplnění. Závěr ZŘ II stojí na neúplných podkladech a je nezákonný a nepřezkoumatelný.

Závěrem SML navrhuje, aby ministerstvo závěr ZŘ II změnilo tak, že záměr podléhá posouzení podle zákona o EIA eventuálně závěr ZŘ II zrušilo a věc vrátilo k novému projednání a rozhodnutí.

Dne 27. 2. 2026 bylo krajskému úřadu doručeno odvolání spolku DZ (dále též jen „odvolatel II“). Spolek DZ žádá, aby byl závěr ZŘ II zrušen a věc byla vrácena k novému rozhodnutí, a to tak, že bude vydán nový závěr, že záměr má významný vliv na životní prostředí a bude posouzen podle zákona o EIA. Odvolání obsahuje tyto námítky:

Ad 1) Neprovedení vyhodnocení kumulativních vlivů se sousedním areálem VARAN

Argumentace spolku DZ se shoduje s argumentací SML. Nad rámec argumentace SML odvolatel II konstatuje, že závěry KHS jsou podkladem pro rozhodování krajského úřadu, ale nezavazují ho povinnosti hodnotit kumulaci vlivů záměru s jinými provozy, jak mu ukládá příloha č. 2 k zákonu o EIA.

Spolek DZ konstatuje, že KHS je dozorovým orgánem, který hodnotí záměr z hlediska ochrany veřejného zdraví. Skutečnost, že KHS podmínku nesouběhu přijala jako danou a ve svém vyjádření z ní vycházela, přitom nevypovídá nic o tom, zda krajský úřad vlastní zákonnou povinnost hodnotit kumulaci vlivů splnil. Podle spolku DZ KHS takové posouzení provést nemohla, neboť jí to zákon o EIA neukládá.

Spolek DZ upozorňuje, že podle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Krajský úřad akceptoval nepodložené tvrzení a neověřil, zda existuje garance vylučující souběžný provoz. Navíc příloha č. 2 zákona o EIA, část I., bod 2 výslovně stanoví povinnost zvážit kumulaci vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, povolených, připravovaných, uvažovaných). Areál VARAN je realizovaným záměrem s dominantními vlivy v lokalitě.

Spolek DZ upozorňuje, že Metodický výklad MŽP (2018) výslovně varuje před „salámovou metodou“, tj. obcházením zákona o EIA hodnocením záměrů izolovaně, bez kumulace. Krajský úřad však vyhodnocení záměru bez kumulace vlivů s dominantním zdrojem hluku akceptoval.

Spolek DZ požaduje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a nařídilo, že záměr bude posouzen v plném rozsahu dle zákona o EIA, včetně řádného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů s areálem VARAN a s dalšími zdroji zátěže v dotčeném území.

Ad 2) Porušení povinnosti vyhodnotit budoucí využití území

Spolek DZ se odvolává na přílohu č. 2 k zákonu o EIA, část II, bod 1, kde se výslovně stanoví povinnost hodnotit „stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání“. Tato povinnost dopadá na příslušný úřad v rámci zjišťovacího řízení, takže ji nelze přenášet na stavebníky a ani na navazující řízení.

Hluková studie hodnotí vlivy záměru výhradně vůči stávající obytné zástavbě ve vzdálenosti přibližně 200 m. Přitom územní plán Liberce ve znění k 27. 12. 2025, tj. více než měsíc před vydáním napadeného rozhodnutí vymezuje v bezprostřední blízkosti záměru dvě plochy schváleného budoucího využití, které představují citlivé využití z hlediska intenzit hluku, množství prachu a obecně kvality pohody obyvatel:

1) Plocha Z.11-31 počítá se vznikem sportoviště s dětským hřištěm v blízkosti záměru.

2) Plocha T.11-160 počítá s novou obytnou zástavbou, přičemž tato zástavba bude situována blíže k záměru než stávající referenční body hlukové studie, tudíž hluková studie nezahrnuje nejexponovaněji zasažené chráněné prostory po realizaci schváleného využití území dle územního plánu.

Podle spolku DZ námitku ohledně budoucího využití sousedních ploch krajský úřad nevypořádal správně, neboť konstatoval, že případné další stavby vstupující do území budou již muset pracovat s hlukově daným územím. Podle spolku DZ povinnost hodnotit schválené využití území leží na příslušném úřadu ve zjišťovacím řízení, neboť závazné vymezení funkce ploch je obsaženo v platném územním plánu.

Podle spolku DZ krajský úřad pochybil, když nezohlednil budoucí obytnou zástavbu a sportoviště s dětským hřištěm, čímž porušil § 7 odst. 2 písm. a) zákona o EIA ve spojení s bodem 1, části II v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a dále § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, neboť vydal rozhodnutí na základě neúplně zjištěného skutkového stavu.

Spolek DZ požaduje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a nařídilo posouzení záměru v plném rozsahu dle zákona o EIA, požaduje, aby byly při hodnocení hlukových a imisních vlivů zahrnuty referenční body odpovídající schválenému budoucímu využití území dle platného územního plánu.

Ad 3) Nevymahatelnost a nekonkrétnost navržených opatření

Spolek DZ namítá, že závěr o splnění hygienických limitů je podmíněn dodržáním opatření, která nejsou formulována způsobem umožňujícím jejich jednoznačnou kontrolu a vymahatelnost.

Spolek DZ napadá tvrzení krajského úřadu, který uvádí, že navržená opatření (celkem 33) budou přeformulována jako závazné podmínky provozu tak, aby byla kontrolovatelná. Má za to, že pokud mají tato opatření spolehlivě vyloučit významný vliv záměru, musí být kontrolovatelná již v procesu EIA.

Podle spolku DZ chybí specifikace frekvence skrápění (není uvedena četnost dostačující ke splnění hygienických limitů), ani definice „větrného počasí“ (není kvantifikováno rychlostí větru, není stanoveno, kdo bude vyhodnocovat meteorologické podmínky, ani kdo bude provádět kontrolu). Veřejnost dále namítala nemožnost zajištění rozdělení dopravy v poměru 50 : 50, jak uvádí hluková studie. Podle spolku DZ nelze na silnici Dětrichovická splnit tento předpoklad žádným technickým opatřením, neboť se jedná o silnici spojující obě obslužné komunikace

areálu. Podle spolku DZ bude po této komunikaci naprostá většina dopravy směřovat jižně směr Liberec/silnice I/13. Což znamená, že skutečné zatížení bude násobně vyšší než modelovaný stav v hlukové studii, na němž je založen závěr o splnění limitů.

Spolek DZ namítá, že krajský úřad přenáší fakticky hodnocení vlivů až do fáze mimo proces EIA, což je v rozporu s tímto zákonem, neboť účelem procesu EIA je právě předběžné vyhodnocení všech významných vlivů, a nikoli jejich odložení na pozdější fáze.

Spolek DZ požaduje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a nařídilo posouzení záměru v plném rozsahu dle zákona o EIA, včetně stanovení konkrétních, realizovatelných a kontrolovatelných opatření ke splnění hygienických limitů.

Ad 4) Nepřezkoumatelný způsob vypořádání námitek

Spolek DZ namítá, že krajský úřad nevypořádal námitku MK Krásná Studánka a SML, že odkryté technologie jsou na plochách „výroba lehká“ nepřipustné a soulad záměru není hodnocen podle aktuálního územního plánu a územní studie z 12/24.

Vypořádání této námítky odkazem na vyjádření MML z roku 2023, podle něhož je záměr v souladu s územním plánem a sdělení, že předmětné vyjádření má pouze informativní charakter a nemá vliv na vydaný závěr ZŘ II je podle spolku DZ vnitřně rozporné a porušuje § 63 odst. 3 správního řádu, který vyžaduje přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí. K vypořádání námítky je třeba uvést věcný důvod.

Spolek DZ zpochybňuje formu vyjádření, které není závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu a má za to, že vypořádání námítky odkazem na vyjádření je v rozporu s § 50 odst. 3 správního řádu, neboť nebyl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Spolek DZ namítá i neaktuálnost předmětného vyjádření, neboť aktuální ÚP přímo zpochybňuje předpoklad, na kterém je založen závěr o přijatelnosti vlivů hluku z provozu záměru, neboť v místě budoucího sportovního areálu má být umístěna akustická clona.

Spolek DZ požaduje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a věc vrátilo k novému projednání s požadavkem na přezkoumatelné vypořádání námítky veřejnosti týkající se ÚP a územní studie na základě aktuálních a právně relevantních podkladů.

Ad 5) Rozpory v hlukové studii

Spolek DZ namítá, že hluková studie nebyla zpracována v souladu s metodikou měření a hodnocení hluku, na který se odkazuje, a to zejména ve způsobu měření a nedoložení protokolu měření.

Podle předmětné metodiky má být měření hluku provedeno přímo u fasády nejbližší obytné zástavby. Měření hluku bylo provedeno 29 m od chráněné fasády. Námitka byla vypořádána konstatováním, že se jednalo pouze o kalibrační měření a konkrétní dopad hluku v chráněných prostorech je řešen hlukovou studií.

Spolek DZ cituje z přílohy G předmětné metodiky měření a hodnocení hluku pod názvem Akustická studie, kde je v kap. 3.1 uvedeno: „Měření hluku ve venkovním prostředí se provádí mikrofonom umístěným v bodě referenčním k fasádě objektu...”

Podle spolku DZ měření provedené mimo požadovaný referenční bod (fasáda) znemožnilo vyhodnocení kritérií přílohy č. 4 k nařízení vlády č. 272/2011 Sb. (kvantitativní kritéria vysokofrekvenčního hluku), neboť tato kritéria musejí být splněna právě v místě posouzení, tj. u chráněného objektu (více viz kapitola 5.3 tohoto odvolání). Studie tedy nemohla posoudit, zda hluk čelistového drtiče Gipobac typ B 0960 splňuje podmínky vysoce impulsního hluku ve smyslu § 2 písm. d) cit. nařízení a zda se proto neuplatní zpřísnění hygienického limitu o 12 dB.

Spolek DZ konstatuje, že veřejnost v řízení požadovala doložení protokolu o měření intenzit hluku, neboť jinak nelze ověřit, zda bylo měření provedeno v souladu s metodikou, zejména jaký byl provozní režim technologií při měření.

Spolek DZ namítá, že bez protokolu o měření nelze ověřit, jaký byl skutečný provozní režim technologií (typ materiálu, frakce, vlhkost, stupeň vytížení), zda byly dodrženy meteorologické podmínky pro měření a zda byly přístroje řádně kalibrovány.

Odkaz krajského úřadu na fotodokumentaci pořízenou v průběhu měření podle spolku DZ nepostačuje, neboť nelze ověřit, že bylo provedeno za maximálních podmínek.

Spolek DZ namítá, že nebyl vyhodnocen impulsní charakter hluku čelistového drtiče, jak ukládá metodika měření a hodnocení hluku, neboť čelistový drtič Gipobac typ B 0960 produkuje hluk vznikající při vzájemném nárazu tuhých těles (čelistí a drcené suroviny), čímž naplňuje kvalitativní definici vysoce impulsního hluku dle § 2 písm. d) nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Podle spolku DZ hluková studie tuto identifikaci zcela pominula, protože neobsahuje měření, z něhož by bylo možné dovodit, zda tento čelistový drtič vysoce impulsní složku hluku skutečně produkuje. Pokud by byla přítomnost vysoce impulsní složky hluku potvrzena, zpřísnil by se hygienický limit o 12 dB, což by mělo zásadní vliv na závěr o jeho dodržení.

Spolek DZ požaduje vypracování nové hlukové studie a předložení protokolu o měření hluku.

Ad 6) Porušení povinnosti rozhodovat podle aktuálního právního stavu

Spolek DZ namítá, že krajský úřad akceptoval neaktuální rozptylovou studii ze dne 17. 6. 2025. Do rozptylové studie nebyla promítnuta novela zákona o ochraně ovzduší, účinná od 1. 3. 2025. Touto novelou byla nově do přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší zařazena pod kódem 12.1 *Manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3 000 m² a více s výjimkou stavenišť.*

Rozptylová studie deponie hodnotí jako nevyjmenovaný zdroj a neobsahuje odkaz na aktuální legislativu. Spolek DZ upozorňuje, že vyjmenované zdroje mají stanoveny emisní faktory, rozptylová studie pracovala s obecnými hodnotami, čímž mohla emise tuhých znečišťujících látek podhodnotit. Studie nezohledňuje specifické požadavky dle vyhlášky č. 415/2012 Sb. Spolek DZ se domnívá, že vypočtené imisní příspěvky PM₁₀ vycházejí z nesprávných vstupních hodnot, přičemž v závěru ZŘ II krajský úřad uvádí, že za nepříznivých rozptylových podmínek může docházet k překračování denního imisního limitu PM₁₀.

Podle spolku DZ si byl krajský úřad změny právní kategorizace zdroje vědom (viz str. 15–16 závěru ZŘ II), přesto oznamovatele nevyzval k předložení přepracované rozptylové studie odpovídající aktuálnímu právnímu stavu, neboť uvádí, že podmínky provozu budou upraveny až v navazujícím povolení dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší.

Spolek DZ proto navrhuje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a vrátilo věc k novému projednání, a zavázalo krajský úřad, aby požadoval předložení nové rozptylové studie, jejíž obsah bude v souladu s aktuální právní úpravou, tj. deponie záměru budou vedeny jako vyjmenovaný stacionární zdroj dle kódu 12.1 přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Ad 7) Nedostatečné odůvodnění překročení denního limitu imisí prachových částic PM₁₀

Spolek DZ upozorňuje, že podle rozptylové studie dosahuje maximální denní koncentrace částic PM₁₀ hodnoty 141 µg/m³ (Novoveská 314) a hodnoty 111,2 µg/m³ (Novoveská 313), což při zohlednění stávajícího pozadí (27 µg/m³) představuje trojnásobné překročení denního imisního limitu (50 µg/m³).

Vyjádření krajského úřadu k možnosti překročení imisního limitu považuje spolek DZ za nepřezkoumatelné, neboť v odůvodnění závěr ZŘ II uvedl, že k němu může dojít jen teoreticky za zcela výjimečných podmínek a dle platné legislativy je imisní limit splněn, i při povoleném překročení 35 x v roce.

Podle názoru spolku DZ krajský úřad nepředkládá žádný důkaz, že k tolika překročením nedojde. Podle rozptylové studie (str. 10) se v lokalitě vyskytují velmi stabilní a stabilní atmosférické třídy (tj. podmínky pro špatný rozptyl) v četnosti 34,4 % ročně, což představuje cca 126 dnů v roce, tudíž nelze predikovat, že k překročení dojde výjimečně.

Spolek DZ proto navrhuje, aby ministerstvo závěr ZŘ II zrušilo a vrátilo věc k novému projednání, a krajský úřad zavázalo, aby požadoval předložení dynamického modelování nebo statistické vyhodnocení četnosti překročení denního imisního limitu PM₁₀ při reálných meteorologických podmínkách v lokalitě.

Přípisem č.j. KULK 14779/2026 ze dne 3. 3. 2026 oznámil krajský úřad účastníkům zjišťovacího řízení, dotčeným správním orgánům a samosprávným celkům, že obdržel odvolání SML a spolku DZ a zároveň je vyzval k vyjádření k odvoláním s termínem do 10 dnů od jeho doručení.

K odvoláním zaslala své vyjádření č.j. KHSLB 05907/2026 ze dne 13. 3. 2026 KHS, její argumentaci převzal krajský úřad do svého stanoviska č.j. KULK 16348/2026 ze dne 30. 3. 2026, které bylo se spisovou složkou doručeno ministerstvu dne 30. 3. 2026.

K odvolacím námitkám SML krajský úřad uvádí následující:

1. Nedostatečné zhodnocení vlivu na obyvatele

Krajský úřad považuje zhodnocení vlivu záměru na obyvatele za dostatečné, neboť byla navržena dostatečná opatření k zamezení prašnosti (např. skrápění, údržba ploch, úklid) a tato problematika bude dále řešena v navazujících řízeních. Konkrétní počet obyvatel ovlivněných záměrem nemá podle krajského úřadu vliv na zhodnocení posouzení vlivů na obyvatelstvo, nejedná se o nezbytný údaj. Posouzení dopravy generované záměrem považuje krajský úřad za dostatečné. Z hlukové a rozptylové studie vyplývá, že nebudou překročeny hlukové ani imisní limity. K obavám z klimatické změny, krajský úřad uvádí, že pro větší výkyvy teplot a sušší období musí být stanoveny konkrétní závazné podmínky provozu zařízení.

K charakteru a složení stavebního odpadu krajský úřad uvádí, že provoz neumožňuje přijímat nebezpečné odpady. V případě nakládání s nebezpečnými odpady by se oznamovatel vystavil sankcím za porušení podmínek povolení provozu. Důkazní fotografie předložené odvolatelem ukazují na rozličné druhy odpadů nacházejících se v prostorách areálu (velké elektrospotřebiče – bojler, lednice, pračky, apod.), které však nejsou předmětem záměru. Tento stav měl být řešen prostřednictvím ČIŽP.

K námitce ohledně nedostatečného množství technologické vody v požárních nádržích, krajský úřad uvádí, že námitka vychází z nepřesného označení objektů v dokumentaci. Pojem „požární nádrž“ použitý v příloze č. 4 dokumentu oznámení je pouze názvem převzatým z původního účelu těchto nádrží před jejich instalací v areálu a neodpovídá jejich funkci. Provozovatel tyto nádrže nevyužívá k zajištění požární ochrany objektu. Celý objem nádrží o kapacitě 150 m³ je určen výhradně pro technologické účely, konkrétně pro skrápění stavebního odpadu za účelem minimalizace prašnosti. Dle odborného posouzení (příloha č. 4 dokumentu oznámení) je roční úhrn dešťových vod ve výši 2.844 m³ plně dostačující pro potřeby záměru. Provozní potřeba vody (cca 200 l na jednu lžici nakladače) je v poměru k dostupným srážkám i kapacitě nádrží nastavena tak, aby byl recyklační proces (drcení a třídění) trvale a účinně skrápěn. Nádrže nejsou součástí systému požárního zabezpečení, proto odběrem vody pro technologie nemůže dojít k

ohrožení žádné zákonné požární rezervy. Obavy SML o nedostatečnost rezervy jsou tedy bezpředmětné, neboť technologická voda a požární voda budou v areálu odděleny.

Námítku ohledně zhodnocení vlivu záložních/odkládacích deponií 4, 5 a 6 na otevřeném prostranství – na pozemcích p. č. 217/1, 217/2, 219 a na části p. č. 220 v k. ú. Krásná Studánka krajský úřad odmítá jako neopodstatněnou, neboť vliv záložních deponií č. 4, 5 a 6 na dotčených pozemcích v k. ú. Krásná Studánka byl v rámci procesu posouzen. Konkrétní dopady jejich provozu na kvalitu ovzduší, s ohledem na sekundární prašnost a větrnou erozi, jsou podrobně zpracovány v rozptylové studii, která je součástí předloženého oznámení.

2. Kumulace záměru a vlivu areálu VARAN

Krajský úřad uvádí, že hluk a souběh provozů bude řešen stanovením limitů hluku v navazujících řízeních, doplněním protihlukových opatření a kontrolními měřeními. Podmínka provozování pouze jednoho provozu v jednom dni bude dále zahrnuta v provozních řádech obou zařízení, které budou schváleny v rámci navazujících řízeních.

K připomínce týkající se návrhu protihlukových stěn krajský úřad uvádí, že počet a parametry protihlukových stěn budou projekčně zpřesněny, dopravu lze regulovat provozním managementem a případnými dopravními opatřeními. Zvýšená dopravní zátěž (cca 104 nákladních aut denně při plném kapacitním využití) je řešitelná stanovenými provozními podmínkami, monitoringem a opatřeními v navazujících řízeních a není důvodem pro celý proces posuzování záměru.

3. Doprava

Podle krajského úřadu byl vliv dopravy dostatečně posouzen hlukovou a rozptylovou studií.

4. Vibrace – používané stroje

Krajský úřad uvádí, že vibrace budou řešeny závaznou podmínkou povinného měření po zahájení provozu a případnými nápravnými opatřeními při případném překročení hygienického limitu. S odvoláním na vyjádření KHS konstatuje, že nadlimitní ovlivnění obyvatel se nepředpokládá.

5. Nevypořádání všech bodů podaných námitek

Krajský úřad uvádí, že se zabýval pouze námitkami, které se vázaly na proces posuzování vlivů záměru na životní prostředí.

6. Nedostatečně zpracovaná dokumentace záměru dle přílohy č. 4 a neúplnost podkladů

Krajský úřad uvádí, že dokument oznámení byl zpracován dle přílohy č. 3 a nikoli podle přílohy č. 4 zákona o EIA, tudíž je připomínka SML zcela neopodstatněná.

K odvolacím námitkám spolku DZ krajský úřad uvádí:

1. Neprovedené vyhodnocení kumulativních vlivů se sousedním areálem VARAN

Krajský úřad konstatuje, že kumulativní vlivy obou areálů posouzeny byly, o čemž svědčí navržené podmínky provozu.

K roli KHS krajský úřad uvádí, že KHS sice není orgánem posuzování vlivů na životní prostředí, ale její stanovisko z hlediska ochrany veřejného zdraví a zdravotních rizik je pro krajský úřad, jako povolující úřad, závazné a tudíž nezpochybnitelné.

Možné obcházení zákona tzv. salámovou metodou krajský úřad vylučuje, neboť bude zamezeno kumulaci vlivů odděleným provozováním technologií PERENA a VARAN.

2. Porušení povinnosti vyhodnotit budoucí využití území

Krajský úřad převzal argumentaci oznamovatele, který s odkazem na vyjádření MML z roku 2023 konstatoval, že záměr je v souladu s platným ÚP, protože plocha výroby lehké (VL) umožňuje podmíněně přípustné využití pro nakládání s odpady, pokud nejde o likvidaci odpadů. Nepřípustné využití „odkrytých technologií“ se vztahuje na jiné typy provozů (hutnictví, chemie, energetika), nikoli na posuzovaný záměr. Krajský úřad zopakoval, že vyjádření z hlediska územního plánování není pro zjišťovací řízení podstatné, neboť je tato problematika řešena v kompetenci příslušného stavebního úřadu.

K ovlivnění budoucího možného využití přilehlých pozemků nadměrným hlukem krajský úřad uvádí, že hluková studie vychází ze současného stavu území a řeší aktuální kapacitu území. Ta není hlukově, jak vyplývá ze závěrů hlukové studie, vyčerpána. V případě dalších staveb, které vstoupí v budoucnu do území jako další, již musí být zohledněno hlukově dané území. Na tomto principu je postaveno i posuzování dle stavebního zákona.

3. Nevymahatelnost a nekonkrétnost navržených opatření

Krajský úřad uvádí, že nepovažuje navržená opatření za nekontrolovatelná, pouze předpokládá, že budou blíže a konkrétněji specifikována.

Krajský úřad připouští, že rozdělení dopravy 50:50, jak uvádí hluková studie, nelze v praxi zabezpečit, ale krajský úřad považuje tuto úvahu a výpočet za teoretické, nikoliv za konkrétní podmínku provozu. K neuvedení četnosti provádění úklidu a nestanovení povinné míry skrápění krajský úřad sděluje, že četnost závisí přirozeně na meteorologických podmínkách a podmínka nemůže být stanovena s předem danou četností. Tyto podmínky musí být nastaveny právě s ohledem na tyto možné extrémní stavy a těžko předpokládat, že lze např. navrhnout tabulku četnosti skrápění, či úklidu při různých rychlostech větru, a proto tyto námitky považuje krajský úřad za nerelevantní a nadbytečné.

4. Nepřezkoumatelný způsob vypořádání připomínek

K námitce o platném ÚP ke dni 27. 12. 2025 a vymezení pozemku p. č. 212/1 jako plochu „Studánecká – náhrada drtičky odpadu sportovním areálem“ krajský úřad sděluje, že tato informace mohla v průběhu zjišťovacího řízení zaznít od orgánu územního plánování, kterým je v tomto případě MML. Krajský úřad však opětovně zdůrazňuje, že vyjádření z hlediska územního plánování není pro zjišťovací řízení podstatné, neboť je tato problematika v kompetenci příslušného stavebního úřadu.

5. Rozpory v hlukové studii

Krajský úřad plně akceptuje vyjádření KHS, jako orgánu ochrany veřejného zdraví a ztotožňuje se s jeho výstupy.

5.1. Měření intenzit hluku u fasády staveb

KHS uvádí, že hluková studie řeší konkrétní dopad hluku v chráněných prostorech, měření bylo zaměřeno jen na kalibraci, a to u zdrojů hluku. Cílem tedy bylo následně jednoznačně zhodnotit vliv všech zdrojů v chráněných prostorech. Je to přesnější postup pro získání validních dat při zpracování hlukové studie, než která by byla získána jen z technických listů. Měřily se maximální technické podmínky.

5.2. Absence protokolu s výsledky měření intenzit hluku

Podle KHS není v rámci procesu posuzování vlivů na životní prostředí protokol z měření hluku povinným dokumentem. Podle KHS se hluková studie z hlediska postižení dlouhodobého vlivu zdrojů hluku, zahrnující vstupní akustické parametry jednotlivých zdrojů hluku (největší expozice), jeví jako výhodnější pro odhad „maximální“ verze expozice hlukem. V tomto případě

je tento postup navíc žádoucí vzhledem ke kombinaci zdrojů hluku. Provedené měření hluku bylo zaměřeno na ověření vstupních akustických parametrů a tím zpřesnění všech vstupních dat do hlukové studie. Tento způsob je nad rámec obvyklého, kdy jsou často užitá data pouze laboratorní nebo z katalogových listů technologie a data ze sčítání dopravy ŘSD nebo jiného sčítání bez vstupní kalibrace hlukového modelu.

5.3. Nevyhodnocení impulsního charakteru hluku čelistového drtiče

Krajský úřad citoval KHS, která konstatuje, že impulzní hluk vzniká nárazem kovových částí, může se objevit ve výrobě nebo v kovošrotech. Přijímání kovového odpadu není předpokládáno. S ohledem na vzdálenost drtiče od nejbližších akusticky chráněných objektů (cca 150 m) se nedá předpokládat, že v těchto objektech dojde k překročení hygienických limitů vibrací v obytných místnostech dotčených rodinných domů.

6. Porušení povinnosti rozhodovat podle aktuálního právního stavu

Krajský úřad uvádí, že pro posouzení vlivů na životní prostředí není kategorizace zdroje znečišťování ovzduší rozhodující. Kategorizace se provádí podle § 4a odst. 4 zákona o ochraně ovzduší až při povolování provozu zdroje.

Předložená rozptylová studie emise z plochy recyklačního dvora a deponií materiálu započítává. Speciální emisní faktory pro kód 12.1 z přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší nebyly Ministerstvem životního prostředí vydány a k pochybení tedy nedošlo.

Splnění technických podmínek provozu daných vyhláškou č. 415/2012 Sb. se posuzuje v řízení o vydání povolení provozu zdroje znečišťování ovzduší. Tyto technické podmínky provozu budou součástí provozního řádu zdroje.

7. Nedostatečné odůvodnění překročení denního limitu imisí prachových částic PM₁₀

Krajský úřad uvádí, že na str. 16 napadeného závěru ZŘ II nevypořádává žádnou námitku, pouze komentuje výsledky rozptylové studie. Námitka v tomto směru nebyla podána. Rozptylová studie v tab. 17 uvádí počet hodin překročení denních koncentrací (to je ten požadovaný důkaz) a z toho je učiněn závěr, že může dojít k překročení imisní koncentrace 50 µg/m³, ale k překročení imisního limitu nedojde (imisní limit umožňuje tuto koncentraci překročit 35 dní v roce). Smogové situace z důvodu vysokých koncentrací polétavého prachu nejsou v Libereckém kraji vyhlášovány. Kvalita ovzduší je v tomto směru již dlouhodobě na dobré úrovni. Nicméně krajský úřad se zvláštními podmínkami provozu pro smogové situace musí v rámci řízení o vydání povolení provozu zabývat (viz § 12 zákona o ochraně ovzduší).

Závěrem krajský úřad upozorňuje, že spolek DZ se ve zjišťovacím řízení nevyjádřil a využil až možnost odvolání, což je podle krajského úřadu významné pro posouzení důvodnosti podaného odvolání.

Dle názoru krajského úřadu byl skutkový stav zjištěn v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nový proces posuzování vlivů na životní prostředí by vzhledem k charakteru záměru a již shromážděným podkladům nepřinesl žádné nové věcné skutečnosti ani odborná zjištění, která by mohla změnit stávající závěr.

Ministerstvo přezkoumalo podaným odvoláním napadené rozhodnutí včetně spisové složky k dané věci a podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu závěr ZŘ II zrušilo a věc vrátilo k novému projednání z následujících důvodů:

Podle § 3 písm. g) zákona o EIA se *pro účely tohoto zákona rozumí navazujícím řízením řízení vedené k záměru nebo jeho změně, které podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí, jde-li o*

1. řízení o povolení záměru podle stavebního zákona, není-li vedeno řízení o povolení záměru s posouzením vlivů,
2. řízení o povolení hornické činnosti,
3. řízení o stanovení dobývacího prostoru,
4. řízení o povolení činnosti prováděné hornickým způsobem,
5. řízení o povolení k nakládání s povrchovými a podzemními vodami,
6. řízení o vydání integrovaného povolení,
7. řízení o vydání povolení provozu stacionárního zdroje,
8. řízení o vydání povolení k provozování zařízení určeného pro nakládání s odpady,
9. řízení, v němž se vydává rozhodnutí nezbytné pro uskutečnění záměru, není-li vedeno žádné z řízení podle bodů 1 až 8, a
10. řízení o změně rozhodnutí vydaného v řízeních podle bodů 1 až 9 k dosud nepovolenému záměru nebo jeho části či etapě, má-li dojít ke změně podmínek rozhodnutí, které byly převzaty ze stanoviska,

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona o EIA jsou předmětem posuzování podle tohoto zákona záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Podle ustanovení § 6 odst. 6 zákona o EIA: Veřejnost, dotčená veřejnost, dotčené orgány a dotčené územní samosprávné celky mohou zaslat písemné vyjádření k oznámení příslušnému úřadu do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží. Dotčené orgány ve svém vyjádření uvedou, je-li to s ohledem na povahu záměru možné, jaké skutečnosti a podklady z hlediska jimi dotčených zájmů je nezbytné doložit pro následné vyhodnocení vlivů záměru podle zákona o jednotném environmentálním stanovisku.

Podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona o EIA je u záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až h) cílem zjišťovacího řízení zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými mít významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptáčích oblastí, a tedy podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona. Podléhá-li záměr posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, je předmětem zjišťovacího řízení také upřesnění podle odstavce 1.

Podle ustanovení § 7 odst. 3 zákona o EIA se zjišťovací řízení zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Při určování, zda záměr nebo změna záměru může mít významné vlivy na životní prostředí, přihlíží příslušný úřad vždy k

- a) povaze a rozsahu záměru a jeho umístění,
- b) okolnosti, zda záměr nebo změna záměru svou kapacitou dosahuje limitních hodnot uvedených u záměrů příslušného druhu v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorie II,

c) obdrženým vyjádřením veřejnosti, dotčené veřejnosti, dotčených orgánů a dotčených územních samosprávných celků a

d) případným výsledkům jiných environmentálních hodnocení podle příslušných právních předpisů.

Dle ustanovení § 7 odst. 6 zákona o EIA platí: Dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. V rozhodnutí se uvedou základní údaje o záměru v rozsahu bodů B.I.1. až B.I.4. a B.I.6. přílohy č. 3 k tomuto zákonu a úvahy, kterými se příslušný úřad řídil při hodnocení kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a informací obsažených v bodě D.4 přílohy č. 3 k tomuto zákonu. V odůvodnění rozhodnutí se rovněž, je-li to s ohledem na povahu záměru možné, uvedou doporučení pro zpracování podkladů k žádosti o jednotné environmentální stanovisko. Rozhodnutí se zveřejňuje způsobem podle § 16 a doručuje veřejnou vyhláškou. Právo podat odvolání proti rozhodnutí má oznamovatel a dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 a dotčené územní samosprávné celky. Splnění podmínek podle § 3 písm. i) bodu 2 doloží dotčená veřejnost v odvolání.

Podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. c) o ochraně ovzduší krajský úřad vydává povolení provozu stacionárního zdroje (dále jen „povolení provozu“).

Podle ustanovení § 21 odst. 2 zákona o odpadech platí: Zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu smí být provozováno pouze na základě povolení provozu zařízení vydaného krajským úřadem. Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu zařízení a povolení provozu zařízení jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Žádost o povolení provozu zařízení, které vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle stavebního zákona.

Ministerstvo se nejdříve zabývalo včasností podaného odvolání. Závěr ZŘ II byl dle ustanovení § 7 odst. 6 zákona o EIA doručen veřejnou vyhláškou dne 16. 2. 2025 (vyvěšen dne 30. 1. 2026, sejmut dne 1. 3. 2026), odvolání SML krajský úřad obdržel dne 13. 2. 2026 a odvolání spolku DZ dne 27. 2. 2026, obě odvolání byla včasná.

Předkládaný záměr „Centrum pro úpravu a recyklaci stavebních materiálů“ je podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona o EIA zařazen podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu do kategorie II, tj. mezi záměry vyžadující zjišťovací řízení. Záměr svým charakterem odpovídá bodu 56 „Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu 2500 t/rok“.

Záměr má být umístěn v obci Liberec, k.ú. Krásná Studánka na p.p.č. 199/1, 199/3, 197/6, 197/6, 216/1, 216/5, 216/7 a st.p.č. 227, 217/1, 217/2, 219 a části 220. Pozemky v rámci areálu budou využívány jako ostatní plochy (manipulační plochy) v rámci zajištění třídění a drcení stavebního a demoličního materiálu pro opětovné využití v rámci recyklace a také se jedná o drcení dřeva pro další využití.

V rámci změny využití nejsou navrhovány žádné stavební práce. Jsou navrženy pouze vegetační úpravy na části dotčených pozemků.

V současnosti slouží jako administrativní zázemí areálu objekt na st.p.č. 223 v k.ú. Krásná Studánka a parkování je částečně zajištěno na pozemku p.č. 212/1 v k.ú. Krásná Studánka. Na těchto pozemcích nejsou navrhovány žádné úpravy. Do budoucna vlastník uvažuje o přemístění administrativní části areálu do objektu na st.p.č. 227 v k.ú. Krásná Studánka. Původní objekt na st.p.č. 223 a pozemek p.č. 212/1 v k.ú. Krásná Studánka následně vlastník plánuje přebudovat na sportovně relaxační areál.

Záměr spočívá ve využití stávajícího areálu PERENA k umístění recyklačního centra. V areálu bude umístěna technologie pro drcení a třídění stavebních odpadů a štěpkovač pro výrobu dřevěné štěrky. Vzniklé recykláty budou určeny k dalšímu využití, dřevěné odpady budou odváženy firmou mající oprávnění nakládat s odpady k dalšímu využití.

Roční zpracované množství stavebních odpadů a materiálů činí 20 000 t, roční zpracovatelská kapacita dřevěných odpadů/materiálů je 12 000 t a celková roční zpracovatelská kapacita recyklačního centra je 32 000 t. Recyklační centrum má být v provozu v pracovní dny v době 7-16 h s provozní dobou recyklační linky max. 8 h/den při provozní kapacitě 200 t/den. V průběhu roku má být linka v provozu max. 120 dní.

Záměr je situován na okraji Liberce v blízkosti obytné zástavby a v sousedství dalšího areálu VARAN, kde je prováděna recyklace asfaltových hmot. Nejbližší obytná zástavba se nachází v ulici Novoveská cca 150 m jihovýchodně, dále v ulici Jindřichovická (nikoli Oldřichovská, jak uvádí na str. 17 a 19 rozptylová studie) a v ulici Řasnická.

Kvalita ovzduší a úroveň hlukové zátěže je v zájmové oblasti ovlivněna zejména automobilovou dopravou na komunikacích procházejících zájmovou lokalitou, lokálními spalovacími zdroji a průmyslovými zdroji. Jedná se zejména o provoz automobilů na komunikaci I/13 a na dalších komunikacích v zájmové oblasti. Úroveň znečištění byla posouzena v rozptylové studii a úroveň hlukové zátěže v hlukové studii.

Předložená hluková studie vychází z předpokladu, že nebude docházet k souběžnému provozu technologie v areálu PERENA a v areálu VARAN s tím, že tato podmínka bude aprobována v navazujících řízeních. Ministerstvo k tomu uvádí, že navazující řízení jsou z pohledu zákona o EIA definována v § 3 písm. g) tohoto zákona jako řízení vedená k záměru nebo jeho změně, které podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, tj. posouzení záměru ukončené ve zjišťovacím řízení navazující řízení ve smyslu zákona o EIA nemá.

V posuzovaném případě by tedy musel krajský úřad dojít k závěru, že záměr podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, Záměr by byl posouzen v rozsahu dle přílohy č. 4 k zákonu o EIA a zakončen vydáním závazného stanoviska, které je podle § 9a odst. 3 zákona o podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních.

Ministerstvo dospělo k závěru, že navržená opatření nejsou právně vymahatelná, neboť závěr ZŘ II není závazným podkladem v povolujících řízeních podle zákona o ochraně ovzduší a zákona o odpadech. Navíc v případě provozovatele areálu VARAN není k vedení takového řízení žádný důvod a nelze postavit najisto předpoklad, že sám provozovatel požádá o zpřísnění dříve stanovených podmínek.

Ministerstvo je toho názoru, že by k naplnění bodu 2. v části I. přílohy č. 2 k zákonu o EIA měl být posouzen kumulativní vliv záměru a provozu technologie v areálu VARAN z hlediska hluku, neboť souběžný provoz technologií nelze bezpečně vyloučit.

Ministerstvo dospělo k závěru, že nelze vyloučit, že záměr bude mít významný vliv na životní prostředí a měl by být posouzen podle zákona o EIA, což je prvním důvodem zrušení závěru ZŘ II a vrácení věci k novému projednání.

Podle bodu 1. v části II. přílohy č. 2 k zákonu o EIA má být vyhodnoceno stávající schválené využívání území, tudíž by hluková i rozptylová studie měly být doplněny o vyhodnocení zátěže na plochách schváleného budoucího využití dle schváleného územního plánu, a to zejména na ploše určené k individuálnímu bydlení. V době vydání závěru ZŘ II již platilo úplné znění ÚP Liberce ze dne 27. 12. 2025. Nic na tom nemění skutečnost, že spolek DZ zaměnil plochy, tj.

správně má být uvedeno: plocha Z.11-31 soustředěné individuální bydlení a plocha T.11-160 náhrada drtičky odpadu sportovním areálem.

Oznamovatel při hodnocení umístění recyklačního centra zcela pominul existenci Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod - CZ05 (dále též jen „PZKO“), poslední aktualizace k roku 2024 (ze dne 31. 5. 2024), který byl vypracován pro Liberecký kraj. Platí, že jsou i nadále uplatňována Podpůrná opatření k aktualizovaným programům zlepšování kvality ovzduší pro období 2020+ z ledna 2021. Pro recyklační linky platí opatření P4 (str. 14 a 15 dokumentu podpůrná opatření k PZKO). Jako zásadní opatření je uváděno umístění recyklačních linek v dostatečné vzdálenosti od nejbližší obytné zástavby, ideálně 500 m a více, je-li to možné. Je uvedena i řada dalších opatření k provozu recyklační linky a skladování a přepravě prašných materiálů, z nichž některá jsou uvedena v oznámení, rozptylové studie a závěru ZŘ II.

S účinností od 1. 3. 2025 byl zákonem č. 42/2005 Sb. novelizován zákon o ochraně ovzduší. Ustanovením § 12a tohoto zákona byly zavedeny tzv. minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k tomuto zákonu, který znečišťuje nebo by mohl znečišťovat tuhými znečišťujícími látkami nebo látkami obtěžujícími zápachem a pro který je minimální vzdálenost stanovena prováděcím právním předpisem, a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu. Tyto minimální vzdálenosti jsou uvedeny v příloze č. 20 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. V oznámení by tedy mělo být vyhodnoceno, zda se minimální odstupová vzdálenost pro recyklační centrum (200 m) uplatní či nikoli, neboť v kladném případě, by provoz recyklačního centra nemusel být orgánem ochrany ovzduší následně povolen.

K námitce spolku DZ, že nebyla do rozptylové studie promítnuta novela zákona o ochraně ovzduší tím, že manipulace se sypkými materiály a deponie projektované na ploše 3 000 m² nebyly zahrnuty jako vyjmenovaný zdroj uvedený pod kódem 12.1 *Manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m² a více s výjimkou staveníšť*, ministerstvo uvádí, že emise z tohoto zdroje byly do výpočtu rozptylové studie zahrnuty. Pod kód 12.1 se řadí pouze činnosti jinde neuvedené. V posuzovaném případě jsou manipulační a skladovací plochy již součástí technologického procesu stacionárního zdroje zařazeného pod jiný kód 5.11. (recyklace stavebních hmot). Námitce spolku DZ, tak nelze přisvědčit.

Ministerstvo akceptuje námitku spolku DZ směřující k předpokládanému rozdělení dopravy (trasy A a B) 50:50, tj. že

trasa A bude vedena od jihu areálu po komunikaci Jindřichovická, kde se dále rozdělí:

- 50% po komunikaci Dětrichovická ve směru komunikace Studánecká,
- 50% po komunikaci Dětrichovická ve směru Stráž nad Nisou;

trasa B bude vedena od severu areálu po komunikaci Řasnická, kde se dále rozdělí:

- 50% po komunikaci Dětrichovická ve směru komunikace Studánecká (na Krásnou

Studánku) a dále: 50% směr komunikace I/13-I, úsek č. 4-1340 a 50% směr komunikace I/13-I, úsek č. 4-1343,

- 50% po komunikaci Dětrichovická ve směru Jindřichovická (do Stráže nad Nisou).

Oznamovatel ani zpracovatel hlukové studie nepodpořili předpokládané rozdělení dopravy žádnou argumentací, neuvedli např. předpokládané logistické trasy (distribuce materiálu), uvedený předpoklad nelze bez zdůvodňující argumentace akceptovat.

K dalším námitkám ohledně hlukové studie, tedy zejména že nebyla zpracována v souladu s metodikou měření a hodnocení hluku ministerstvo konstatuje, že zhodnocení správnosti a

úplnosti hlukové studie je plně v kompetenci orgánu ochrany zdraví a KHS námitku odmítla a odůvodnila.

Námitka směřující k vyhodnocení přenosu vibrací byla KHS rovněž odmítnuta, ovšem za předpokladu, že nebudou v provozu oba areály souběžně. Je tedy ještě třeba vyhodnotit možný přenos vibrací při souběžném provozu areálů.

Dalšími důvody ke zrušení závěru ZŘ II a vrácení věci jsou výše uvedené nedostatky v oznámení a obou studiích rozptylové i hlukové, které nehodnotí zátěž zejména na ploše budoucího bydlení ani, jak bylo již uvedeno (viz první důvod) kumulaci vlivů souběžného provozu zejména z hlediska hluku a vibrací, neboť co se týká emisí, měla by být zátěž z provozu areálu VARAN zobrazena v imisním pozadí. Dále není řádně vyhodnoceno rozdělení dopravy na trasách A a B, umístění areálu z hlediska PZKO a minimální vzdálenosti dle zákona o ochraně ovzduší.

Ministerstvo tak dospělo k závěru, že významný vliv provozu záměru na životní prostředí a zdraví lidí vyloučen nebyl.

K námitkám týkajícím se složení odpadu zejména možného obsahu nebezpečných složek ministerstvo konstatuje, že z hlediska zákona o odpadech je recyklační centrum zařízením ke sběru, soustřeďování a využívání (mechanickému zpracování) stavebních odpadů za účelem vzniku vybraných surovinových recyklátů, nebo upravených odpadů.

Do zařízení mohou být přijímány odpady vznikající původcům (právnícké osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání, fyzické osoby nepodnikající), kterým tyto odpady vznikají při stavební činnosti. Do zařízení mohou být dále přijímány odpady převzaté od jiných společností, které mají oprávnění nakládat s odpady. V rámci režimu provozu mohou být k mechanickému zpracování přijímány a využívány také inertní materiály (neodpady).

Primárně je zařízení koncipováno jako provoz, který obsáhne mechanické zpracování stavebních odpadů a materiálů pomocí umístěných strojních zařízení. Toto zařízení může být provozováno pouze na základě povolení vydaného krajským úřadem dle § 21 odst. 2 zákona o odpadech a schváleného provozního řádu.

K námitkám týkajícím se nekonkrétnosti a s tím související nevymahatelnosti opatření k omezení prašnosti ministerstvo uvádí, že recyklační centrum může být provozováno pouze na základě povolení provozu vydaného podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší, jehož součástí bude provozní řád, který bude obsahovat konkrétní opatření, četnost jejich provádění i vedení záznamů o jejich provádění. Podmínky provozu, které musí být plněny pak jsou uvedeny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou obsaženy v příloze č. 7 k zákonu o ochraně ovzduší a náležitosti odborného posudku, který je jedním z podkladů, jsou uvedeny v příloze č. 13 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Konkrétní formulace opatření včetně hodnocení možného porušování zákona o odpadech není předmětem posuzování vlivů záměru na životní prostředí.

Námitky týkající se nedostatečného zásobení areálu technologickou vodou vypořádal krajský úřad dostatečně (viz str. 23 a 24 tohoto rozhodnutí).

K námitce, podle níž je umístění recyklační linky stavebních hmot v rozporu s územním plánem a kterou krajský úřad vypořádal odkazem na vyjádření MML z roku 2023, podle kterého je záměr v souladu s územním plánem a dále tím, že posuzování souladu záměru s územním plánem je součástí stavebního řízení, ministerstvo uvádí, že soulad záměru s územním plánem je skutečně předmětem stavebního řízení a nikoli posuzování podle zákona o EIA. Nicméně je zřejmé, že stavební řízení vedeno nebude a oznamovatel se touto problematikou v oznámení zabýval. Ač

ministerstvu nepřísluší hodnotit soulad záměru s územním plánem, má za to, že konstatování, že recyklační linka není odkrytou technologií, jejíž využití je na plochách VL nepřípustné, je chybné, neboť Regulativ F.2.4.9 Výroba lehká (VL) využití odkrytých technologií výslovně zakazuje. Tvrzení, že se text týká výhradně odkrytých technologií vyjmenovaných oborů, je zavádějící. Gramatická struktura výčtu jasně ukazuje, že odkryté technologie tvoří samostatnou, na ostatních odvětvích nezávislou položku.

K námitce týkající se nedostatečného odůvodnění překročení denního limitu hmotnostní koncentrace prachových částic PM₁₀ ministerstvo konstatuje, že rozptylová studie na str. 19 v tabulce 17 uvádí max. vypočtené denní hmotnostní koncentrace ve výpočtových bodech (imisní limit je 50 µg/m³, vypočtené hodnoty se pohybují od 62,8 µg/m³ do 141 µg/m³) a dále počet hodin, kdy je možné předpokládat překročení hodnot hmotnostních koncentrací PM₁₀, konkrétně hodnoty 20 µg/m³, 23 µg/m³ a 25 µg/m³, přičemž hodnota 25 µg/m³ může být překročena od 1 do 24 hodin v roce. Z toho lze tedy dovodit, že 36. naměřená hmotnostní koncentrace nebude pravděpodobně denní imisní limit překračovat. V současné době platí, že denní imisní limit je splněn, i pokud dojde k překročení jeho hodnoty 35 x v roce.

Po posouzení spisových podkladů dospělo ministerstvo k závěru, že oznámení a jeho přílohy neobsahují potřebné informace proto, aby bylo možné rozhodnout, že předkládaný záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude podléhat posuzování vlivů na životní prostředí. Naopak ministerstvo dospělo k závěru, že významný vliv záměru na životní prostředí vyloučen nebyl a záměr je třeba po doplnění podkladů ve smyslu připomínek ministerstva posoudit podle zákona o EIA, proto ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu.

Ing. Libor Hejduk
ředitel odboru výkonu státní správy III
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží do vlastních rukou

PERENA Liberec, s.r.o., Kateřinská 3, 463 03 Stráž nad Nisou, IČ: 25005731 prostřednictvím

Statutární město Liberec, nám. Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec I, IČ: 00262978

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Körnerova 219/2, 602 00 Brno, IČ: 67010041

Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

Stejnopis obdrží na vědomí po nabytí právní moci

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

Krajská hygienická stanice Libereckého kraje se sídlem v Liberci, Husova 64, 460 31 Liberec 1